

BONA PAU

Nº. 506 - Any XLIII - MONTUÏRI - ABRIL - 1995

Escut
d'armes
de la
família
Socias de
Tagamanent,
i portal
al carrer.
Major.
D'avant d'ell
el dia de
Pasqua
tindrà lloc
l'Escontre

Acte cultural organitzat per Bona Pau Actuació de Biel Majoral

Dins el cicle d'actes culturals que organitza **Bona Pau**, per al proper 5 de maig (divendres), tenim prevista la intervenció del conjunt de Biel Majoral. Una actuació que tindrà una doble vertent: La primera serà a la Sala Mariana, a les 9 de la nit, i la segona, a plaça, a les 10.

Consideram que pot ésser un acte de relleu dins el nostre poble i del qual a la pàgina 4 n'ofereim més detalls.

Concert conjunt Banda de Música de Montuïri i Coral Mont-Lliri Canvi de data

Aquest concert anunciat per al dia 7 d'abril se celebrarà dia 22 d'aquest mateix mes, a les 21'30 hores, a l'església parroquial.

Montuïri, 2.192 habitants

Encara que no ho sembli, en el transcurs de 1993 el poble augmentà 117 habitants i en el de 1994, 27. Ara ja som 2.192, distribuïts així: 1.066 homes i 1.126 dones.

BONA PAU Montuïri

Director: Onofre Arbona Miralles

Redactor en cap: Gabriel Gomila Jaume

Redactors i col·laboradors:

Joan Miralles i Monserrat, Catalina Sastre Pericàs, Mateu Rigo Bonet, Guillem Mas Miralles, Miquel Martorell Arbona, Gaspar Socías Mora, Antoni Mateu Socías, Joan Miralles Bibiloni, Onofre Torres Ramis, Melcior Nicolau Jaume, Antoni Mesquida Llinàs, Joan A. Payeras Ramonell, Joan Barceló Cerdà i Rosa Mª Nicolau Pericàs.

Administració: Catalina Sastre

C/ Major, 24 - Montuïri - Tlf. 64 62 70

Imprimeix: Tirrena, S.A. Manacor

Depòsit legal: PM 133 - 1958

Nota: Les opinions aparegudes en els articles firmats, sols són atribuïbles als seus autors.

Un dinar de treball

El passat 11 de març en el restaurant "Es Cantó" i per un dinar de feina ens reunirem els redactors de **Bona Pau**. Tragüem conclusions positives i no hi manca alegria i bon humor

ES GRAONS

POSITIU

El gran nombre de gent que practica les caminades, ja sia de dia, horabaixa o vespres, tant pels carrers com pels camins de l'entorn del poble, així com les excursions que organitza S'Esbart des Pla o els qui participen amb grups d'altres indrets, són exercicis encomiables per conservar la salut.

NEGATIU

Tot i fent ja més d'un any que es parla de l'adecentament d'es Graons, fins ara, roman en una bona idea i millors propòsits. Els qui han de prendre les decisions no s'atreveixen, per ara, a moure res. Consideren que han d'esperar. I això que bona part del poble estaria disposada a donar una mà. Mentrestant el poble aguanta.

El concurs de Conte Curt

A partir de l'edició d'enguany, la IV, la organització i posterior resolució del Concurs de Conte Curt que des de fa tres anys es convoca per Sant Bartomeu, correrà a càrrec de **Bona Pau**.

És una decisió que han pres conjuntament la Comissió de Cultura de l'Ajuntament i la direcció de la nostra revista.

Com ja es va dir anteriorment, la Correduria d'Assegurances Gomila ha dotat el primer premi amb 100.000 pessetes i l'Ajuntament ofereix la resta.

La presentació als mitjans de difusió es farà el proper 19 d'aquest mes.

El projecte d'empedrar la zona del Molinar

Cal felicitar l'Ajuntament per la decisió de començar la rehabilitació de la zona del Molinar empedrant la plaça de Ses Tres Creus i el carrer del Molinar. Esperam, ara, que prest es pugui comptar amb els mitjans necessaris i es dugui a terme en aquest i els altres carrers.

Editorial

Fent poble

El proper 18 d'abril –tercera festa de Pasqua i dia de la festa d'Es Puig–, enguany, de bell nou, els montuïrers, tant els qui sempre viuen aquí com els qui es veuen obligats a haver de romandre a altres indrets, tendran oportunitat de congregar-se en el Puig de Sant Miquel, sota el mantell de la Mare de Déu de la Bona Pau.

Allà, i seguint el costum heretat de nostres avantpassats, donarem prova palesa del nostre hàlit montuïrer. Potser alguns, pocs, no participin activament en cap dels actes festius o d'esbarjo que allà s'hi hauran organitzat, però el simple fet de pujar-hi ja és una mostra evident que anima el sentit de poble.

Els dos moments festius i de més rellevància dels quals gaudim els montuïrers en els transcurso de l'any són Sant Bartomeu i el dia de la festa des Puig; possiblement més que sa Fira, Pasqua o Nadal o Sant Antoni, o els darrers dies... o qualsevol altre esdeveniment. Quan volem, sabem fer poble, passam per damunt els desacords polítics –que ja és dir molt– o els esportius o simplement culturals. Els montuïrers sabem arremolinar-nos com una pinya amb tots els pinyons adossats a l'entorn d'un centre comú. Ningú no se sent aliè, ni estrany, ni extern; tots ens conceptuam –i ho som– membres de la família de Montuïri.

I ara, el dia de la festa del Puig, novament ens considerarem obligats a oferir una mostra més de la nostra *montuïrietat*.

El dia de la festa des Puig de 1951

La tradició de fer la festa des Puig el tercer dia de Pasqua a remunta a segles enrera, si bé aquesta valuosa foto suposa una prova de l'animació de fa més de mig segle

Dos dits de seny

Una reforma digna

Són excessius i generalment desafortunats els comentaris que el 90% dels montuïrers han fet i fan a rel de l'eixamplament de la voravia (la gent diu *acera*) que hi ha al costat de Ca Ses Monges.

És cert que aquesta reforma causarà algunes molèsties, sobretot als conductors dels vehicles que davalant pel carrer del Pou Nou han d'agafar el de Palma, a l'esquerra; o viceversa. Però en canvi sols un 10% s'ha aturat a considerar que d'aquesta manera, una vegada haver col·locat la creu de terme al lloc preparat –la qual, com tothom sap, abans estava al costat i adossada a l'antic edifici de Ca Ses Monges– aquest indret haurà cobrat més valor i s'haurà dignificada la creu així com pertoca. I si bé aquest monument no gaudeix de la sumptuositat i magnificència d'altres monuments artístics, no descartarà ningú que es tracta d'una de les poques obres artístiques pètries llegades pels nostres avantpassats.

Potser encara es tardi algun temps a col·locar la creu en el lloc assignat, perquè abans s'ha aprofitat l'avenç per esser objecte restauració i d'alguns retocs. Ara, per tant, cal tenir paciència fins a veure-la al seu lloc, com també els dos dits de seny per no censurar les molèsties que ocasiona aquesta millora.

Si la majoria de ciutats importants d'arreu del món han hagut de desviar en alguns llocs la circulació per poder gaudir de monuments col·locats a llocs estratègics, i no se senten queixos per tal motiu, per què ara, a Montuïri, no hem de tenir en honra i gran estima una petita reforma per a més enlairar un dels pocs monuments de què disposem?

Salomó

Nota de la redacció

La direcció de *Bona Pau* recorda una vegada més que sols es publicaran aquells escrits que es rebien firmats i sien ben identificats els seus autors.

En Biel Majoral o la veu d'una terra

Serà el divendres dia cinc de maig quan en Biel Majoral actuarà a Montuïri. A les nou interpretarà les seves tonades i romanços damunt l'escenari de la Sala Mariana, i després, una hora més tard, a la plaça, cantarà cançons de brega i de festa. En Biel és algaidí, però casat a Montuïri. De fet, sempre ha tengut una debilitat especial per la nostra vila. Quan li vaig proposar, en nom de *Bona Pau*, venir a cantar aquí, no només acceptà de bon gust la convidada, sinó que, a més, festa grossa! -em va dir- Hem de celebrar tantes coses! Hem de reviuir tantes emocions! Te'n recordes d'aquell dia...

Ara farà 21 anys. Va esser el Juny del 74 quan un grup de joves, organitzats dins l'Obra Cultural Balear, vàrem reunir a Montuïri cantadors i sonadors de tota Mallorca. L'esdeveniment es va anomenar "Cançó des Camp i Colles de Xeremiers". La plaça major del poble es va omplir de gent per escoltar aquells mallorquins que cantaven, damunt les posts de pi del cadafal, cançons i tonades arrelades dins aquesta terra nostra, generosa i traïda. Eren els primers intents per recuperar una cultura popular que poc a poc s'esvaïa dins els vapors efervescent de la modernitat i del boom turístic. En Biel Majoral era un dels organitzadors de la vetllada.

Jo ja el coneixia a en Biel. Va esser a un sopar a foravila. Teníem una vintena d'anys i aquell vespre ens reuníem al voltant d'un "pick up" portàtil, un grapat

d'al.lots i al.lotes, amb la lluna com a quimera i unes espelmes per veure-hi. Qualsevol excusa era bona per fer un ballet i escoltar un poc de música. El tocadiscs no tenia aturall: Ara els Beatles, després en Pino Donaggio, els Procol Harum, na Masiel, etc., etc. Tots ells barrejats amb en Raimon i en Serrat. Li donàrem tanta marxa a l'aparell que les piles es varen esgotar. I ara què farem? En Biel sense pensar-ho massa es va posar a cantar: "L'amo de son Cantigall, aquell que munyia ses gallines ..." La seva veu s'espargí, atípica, pels vessants del Puig de Randa, per dins els pinars i garrigues de Polo, Pola i Albenya. Per a mi, aquella cançó de batre cantada per un jove a una bauxa, va esser com una connexió, atemporal, amb aquella tonada, llarga i sostinguda, que conjugava la feinada damunt s'era, enmig del rostoll mut i sec de l'estiu, amb la cadència, suau i tranquil·la, de la pròpia identitat. De llavors ençà, vaig distingir el folklore, la cultura popular mercantilitzada, que interpretava "la Sección Femenina" quan venia a ballar boleros a les festes de Sant Bartomeu, de les arrels, autèntiques i vives, de la nostra realitat. En Biel Majoral m'ajudà a descobrir-ho.

Després, vàrem coincidir a Barcelona. Podeu estar segurs que una colla d'estudiants, un poc brusquers, amollats a lloure per dins una gran ciutat, en fan de grosses. Vos podria contar moltíssimes

Biel Majoral

coses, però ara no és el moment. Només vos diré que són molts els qui han escoltat en Majoral per racons, carrers i places de la Barcelona del 70. L'acompanyaven les xeremies d'en Toni Artigues i jo, que tocava el flabiol. Tanmateix en Biel no es va deixar entabanar pel baf humit de la ciutat i va saber servir sempre la torxa encesa. Era estudiant quan organitzà la recuperació dels Cossiers d'Algaida i encara ara els balla amb molta gràcia i finor.

Passaven els anys i, tira a tira, s'anà formant el grup d'en Biel Majoral. Primer, amb en Toni Artigues i en Delfí Mulet. Després, amb altres incorporacions i experiències. Darrerament el grup s'ha consolidat i ha gravat, en dues cassetes, les seves cançons. Unes cançons vives, vibrants, que denoten, sobretot, fi-delitat. La fidelitat que en Biel té a la seva terra, a aquesta terra que emergeix, vigorosa, enmig d'una mar de confusions.

Molt prest, amb vosaltres, en Biel Majoral.

Sa talaia d'en Rubí

Artesania en flors

Inès

Centre de flors seques

Ambientadors naturals

Souvenirs per a bateigs, noces, comunions

Decoració d'esglésies i restaurants en flors naturals

Carrer Palma, 61

07230 Montuïri

"HARRYCHAND"

Harry Chan Moolchand

Artista - Pintor

Venda d'olis

Cita per tefèfon 64 40 52

Plaça Major, 7
07230 Montuïri

Qüestió d'Empenta

Menorca, les Pitiüses i els municipis de Mallorca inclosos a la zona 5B, podran gaudir prest d'una forta empenta econòmica i social.

Fins el darrer dia d'aquest segle XX, any rera any, s'aniran recolzant i ajudant totes aquelles iniciatives, agrícoles o no, que puguin produir riquesa i llocs de feina a les zones rurals.

Mai com ara, el món rural de les Illes ha tengut una oportunitat com aquesta.

Els objectius són:

- Manteniment i creació de llocs de treball que elevin el nivell de rendes.
- Millora de les condicions de vida, hàbitat i desenvolupament cultural en la zona.
- Protecció i valorització del medi rural i del paisatge.
- Afavorir l'assentament permanent de joves en els nuclis rurals.

Accions:

- Infraestructura rural.
- Dotació d'obres per a la millora del món rural.
- Diversificació agrària.
- Foment de l'associacionisme agrari.
- Règim d'ajudes per a la petita i mitjana empresa.
- Accions a favor de la localització d'inversions productives.
- Lluita contra la desertització i l'erosió.
- Conservació d'Espais Naturals protegits i vida silvestre.
- Protecció i millora de la coberta vegetal.
- Prevenció i lluita contra els incendis forestals.
- Accions mediambientals i de recuperació de l'entorn en nuclis rurals.
- Renovació i desenvolupament dels nuclis rurals.
- Dinamització dels municipis rurals.
- Formació Professional Ocupacional.
- Formació d'ocupats.
- Accions específiques d'orientació i assessorament.

Per a més informació dirigiu-vos a:

**FEOGA-O
FEDER
FSE**

**Consorci per a la
dinamització econòmica
al medi rural - zona 5B -**

C/ Eusebi Estada, 145. 07009 Palma
Tels.: (971) 75 15 02 - 75 37 43 • Fax: (971) 75 53 23

GOVERN BALEAR

Inès Crende Casanegra, menestral de floristeria

*Procedent d'Argentina, amb la seva família s'ha instal·lada a Montuïri.
Exposa a quasi totes les fires i mercats de Mallorca*

Un altre dels menestrals que inesperadament hem topar per Montuïri ha estat n'Inès Crende Casanegra, una dona de 38 anys que va néixer a Mar del Plata (Argentina) i en fa tres que es va establir a Montuïri, si bé deu anys abans havia deixat Argentina.

A Montuïri viu al carrer de Palma amb el seu espòs Jorge, conegut aquí p'en "Pampo", i 5 fills, dels quals quatre són seus i un altre adoptiu. Es pot dir que els 5 són montuïrers, ja que els dos petits -Tomàs, de 13 anys i Iñaki, de 7- van al Col·legi Públic, i els altres tres -Maties i Carles, de 17 anys, i Sofia, de 16-, a l'Institut de Lluçmajor. A més, n'Inès forma part de l'APA a Montuïri i n'és l'única dona.

Ella, per altra part, se sent montuïrera, tant és així que vagi allà on vagi, en demanar-li d'on és, ella diu "de Montuïri", encara que va néixer a l'Argentina, essent ella i el seu espòs, fills d'espanyols, concretament del país basc.

Aquesta família, com bastants d'altres, vengué a viure a Espanya per dos motius: degut a la seva doble nacionalitat i per raons polítiques.

Els dos cònjuges són artesans de floristeria, tant en flor seca com en natural, a més d'ambientadors també naturals. Exposen a les fires de tots els pobles de Mallorca, com també a la fira d'artesanía "Balear". N'Inès es dedica, a més del treball que realitza a ca seva, a decorar esglésies amb motiu de noces, baptismes, comunions, funcions religioses, i també elaboren a fan elaborar aquells obsequis o petits detalls que, de cada dia més, ofereixen els batiats, combregants o novis als assistents. Treballen amb materials naturals i reciclats i disposen de taller propi.

Ens deia n'Inès que ella té el títol d'artesà i l'any que ve espera que la Conselleria que pertoca, de la nostra Comunitat, li atorgui el de mestra artesana. I també ens comentava que estava disposada tant a ensenyar com a orientar i a realitzar treballs propis. Alguns ja saben de les seves realitzacions i poc a poc van rebent encàrrecs de cases particulars de Montuïri, o de restaurants i per a festes.

Així trobarem n'Inès a ca seva, component un centre de flors seques

Entrada a l'exposició de n'Inès a la fira de "Balear", pel desembre de 1994

Al col·legi dona classes de manualitats als nins petits dins l'horari extra-escolar. Amb ella els infants es diverteixen molt quan es posen en contacte amb els materials. "No els importa -diu ella- embrutar-se les mans. Quasi sempre se senten satisfets i se'n duen a ca seva collars, joguets, adorns... fets per ells mateixos. Allà gaudeixen tant ells com els seus pares".

Ara n'Inès desitjaria organitzar cursos, tant per a joves com per a la 3ª edat. Des de **Bona Pau** convida la gent a les exposicions de les fires, a Sant Joan, Andratx, Santa Eugènia, Sant Margalida, Muro, Santa Maria, Ses Salines, Sineu, Sóller, Campos, Felanitx, Sencelles, Manacor...

Allà dirà que és montuïrera. I aquesta família ho és perquè aquí s'hi ha inserida.

O. Arbona

S'ha dit que...

... a s'anunci que es mes passat publicava **Bona Pau** a sa pàgina de s'Ajuntament se desprenia que es poble progressava; i és ver, en algunes coses; però en canvi no deia que **endarrerria** en altres: ja no tenim metge ni disabtes ni diumenges, mos han llevat sa Guàrdia Civil, ses monges se n'han anades...

*

... ara bé, sa campanya "**Una passada de poble**" sembla que agrada molt a s'Ajuntament, ja que ara s'han posat dos cartells ben grossos a ses entrades des poble.

*

... no estaria de demés que a sa falda des Puig de Sant Miquel també s'hi posàs un cartell de **Montuiri** a l'estil **Hollywood** o **Marbella**.

*

... s'ajuntament també s'hauria de plantejar fer **aparcaments** subterranis, ja que s'afluència de gent amb aquesta campanya pot ésser espectacular.

*

... per dins es poble se senten molts de remors referents a ses llistes que fan es respectius partits polítics. Segons sembla hi haurà bastant **gent nova**. Esperem que també aportin noves idees.

*

... es qui han pagat es **comptadors d'aigua** comencen a estar més tranquils perquè s'han començat a fer es depòsits. Messions que abans de ses eleccions estaran acabats!

*

... cementeri, nou; avinguda des futbol, nova; aigua canalitzada; avinguda des Molinar; asfaltat de carrers; residència de sa tercera edat, feta; el club de futbol, a tercera; sa famosa plaça de Ca ses Monges, a punt d'acabar... "**una passada de poble**". **No serà massa?**

*

... prest es podrà canviar es nom de residència pes de **guarderia** de sa Tercera Edat, ja que ses persones majors hi aniran es demati, les recolliran s'horabaixa i hi podran quedar a dinar. I si estan malalts hauran de quedar a ca seva.

*

... després des darrers resultats, es club esportiu Montuiri ha fet una seriosa **oferta** an es jugadors montuirers que juguen amb el Sant Joan.

*

... és una **vegonya** que s'aigua que cau de sa casa de la vila per mor de s'aire condicionat hagi d'embrutar el carrer i molestar es qui passen. Hi ha altres solucions abans que fer-la anar an es carrer.

*

... tan competitiu ha estatenguany es campionat de truc de Can Pieres que hi havia jugadors que abans d'anar-hi, a fer sa partida, havien de prendre **tranquil·litzants**. Altres no en prenen, però bevien camamil·la.

En Xerrim

Sopar de presentació de candidatures

*Dia 20 d'abril a les 9 de la nit
A Cas Carboner*

Intervencions:

*Joan A. Ramonell
Joan Verger
Gabriel Cañellas*

L'Ajuntament informa

Resum de l'acta de la sessió plenària ordinària celebrada el 21 de març de 1995

Pla d'instal·lacions esportives

Per unanimitat es va acordar demanar al CIM la construcció d'una pista de tennis al poliesportiu, per un import de 7.100.000 pessetes.

Objectiu 5-B

Amb la majoria del PP i PSOE i l'absolució del PSM s'acordà presentar dos projectes per a incloure dins l'objectiu 5-B. El primer, sota el lema "Art de la vila", serviria per promocionar l'artesanía del municipi i en concret tots els artesans de Montuïri. El segon projecte és el de la rehabilitació de la zona el Molinar, mitjançant el qual es començaria per empedrar la Plaça de Ses Tres Creus i tot el carrer del Molinar.

Delegació a la Comissió de Govern per a la contractació d'obres

Amb el vots favorables del PP i els negatius de la resta, s'acordà delegar a la Comissió de Govern la contractació de les obres de l'asfaltat dels carrers inclosos dins la primera fase de l'asfaltat dels vials de Montuïri.

Rectificació del padró d'habitants

El ple va donar la conformitat a la rectificació del padró d'habitants de Montuïri a 1 de gener de 1995, que va presentar el secretari. És el següent:

Habitants: 2.192 (1.066 homes i 1.126 dones). Cal assenyalar un augment de 27 habitants respecte al de l'any passat i de 117 d'aquest sobre l'anterior. O sia un augment de 144 en els dos darrers anys.

Convocatòria i bases per a cobrir la plaça d'auxiliar de biblioteca-arxius

S'acordà convocar la plaça d'Auxiliar de Biblioteca-Arxiu de l'Ajuntament, així com les bases per la qual es regirà dita convocatòria. Es farà per concurs de mèrits.

Precs i preguntes

En aquest ple no se'n formulà cap.

Programa dels actes entorn a la festa des Puig

Dia 2 abril

- 17 h.- Trobada comarcal de la Germandat de Donants de Sang de Mallorca.
- Missa a l'església parroquial.
 - Descobriment de l'escultura en homenatge a tots els donants de sang.
 - A la Plaça Major, ball i coca per a tots.

Dia 13 d'abril "Dijous Sant"

- 16 h.- 1ª fase del 1ª Campionat de tella en el camp municipal de futbol "Es Revolt". (Inscripcions a l'Ajuntament fins a dia 12 d'abril).

Reglament:

- La tella ha de ser de pedra.
- La tirada serà de 12 m.
- L'eliminària es farà per sorteig a 10 tirades.
- Guanya el que toma més vegades el rebot.
- Es classifiquen els 10 primers.

Premis:

- 1ª 25.000 ptes.
2ª 20.000 ptes.
3ª 15.000 ptes.

Dia 16 d'abril "Diumenge de Pasqua"

- 15 h.- Tocada de panades pels carrers del poble a càrrec de la Banda de Música de Montuïri.

Dia 17 d'abril "Segona festa"

- XIª Diada Automobilística
Inscripcions a l'Ajuntament fins a dia 12 d'abril.
(Preu per persona amb el dinar inclòs: 1.000 ptes.)
- 21 h.- Representació de l'obra "Un xalet a s'Estaca" pel

grup de teatre "Es Picadís", a la Sala Mariana (entrada gratuïta).

Dia 18 d'abril "DIA DES PUIG"

- 9,00 h.- Lliurament de la vara al batle des Puig a Pere Miralles Roca.
- 9,30 h.- Pujada a peu al Puig de Sant Miquel.
- 10,30 h.- Final de 1er Campionat de tella.
- 11,00 h.- Missa a l'Ermita de la Mare de Déu de la Bona Pau.
- 12,00 h.- Ball de bot amb la Banda de Música de Montuïri.
- 16,00 h.- Competicions esportives "pares contra fills" en Es Dau.
- 18,30 h.- Inauguració de la Residència de la Tercera Edat "Ca Ses Monges", com a centre de dia.

Dia 1 de Maig

- Excursió organitzada per l'Ajuntament de Montuïri a la reserva de Galatzó.
- Inscripcions a l'Ajuntament fins a dia 28 d'abril.
- Preu 1.000 ptes. adults.
500 ptes., menors de 16 anys.

Dia 6 de maig

- 21 h.- Presentació de la segona edició del llibre "Un poble, un temps" de Joan Miralles i Monserrat, a la Sala Mariana.
- Patrocina l'Ajuntament de Montuïri.

Dia 20 i 21 de maig

- Rally comarca de Montuïri - Memorial Miquel Roig
- Puntuable per al Campionat de Balears
- (Oportunament es publicarà el Reglament)

Crònica del 3er aniversari de S'Esbart des Pla

Diumenge 12 de març el matí, cel tapat, vent fred i amenaça de brusca. Un centenar de persones de tota edat. Sobresurten els joves. Tots esperen a la Plaça Vella. Estalla un coet. Tot S'Esbart parteix cap al talaiots de Son Fornés. Pel camí, alegria i converses animoses. Tots amb robes que els protegeix del temps. S'arriba al poblat talaiòtic. El reconeixem perquè les grans pedres surten part damunt la gran quantitat d'herba grossa i granada que tot ho ha invadit. Un abandonament. Un del grup fa una breu exposició parlant del poblat i dels seus pobladors. S'Esbart escolta arcecrat. Quan ha acabat el parlament, en Guillem, considerant que el grup ha sobreviscut a les paraules de l'orador improvisat, convida tothom a un tasset de palo. Molts, quasi tots, treuen el berenar. Partim cap al "Campanar des Moros". No queda ni un paper de fumar en terra. Aquesta gent de S'Esbart sap fer excursions.

Del "Campanar des Moros" travessam els Rafals passant per les coves de na Cotona. Arribam a Son Cucui d'en Pep Toni. Una gran calivera ens espera. El mal temps persisteix amb petites gotes amenaçants. Un nombrós grup ben organitzat, amb grans esgrelles comença la torrada. Temps després tothom dona compta de les viandes, una vegada llevades el foc i acompanyades d'un vinet generós, que malgrat el mal temps ens fa ésser optimistes. Ens banyam un poc, però ens ho passam "bomba". Les cares són alegres. A l'acabatall del dinar, la brusca i el vent ens empenyen i en Guillem troba que hem de prendre el cafè al poble.

En 20 minuts a peu o qualcant, tots ens trobam a la gran portassa, baix de Can Toni "Canet", on comença la 2ª part de la festa. Es treuen les ensaïmades, es destapa el "cava", se serveix el cafè i el licor... i mentrestant, damunt un escenari improvisat s'està actuant. Les intervencions, al compàs d'un acordió, són espontànies. Allà, desbordant d'alegria, es fan gloses, es transmeten missatges, poesies, acudits, anècdotes, es can-

El nodrit grup d'excursionistes de la Tercera Edat visitaren la finca experimental de "Sa Nostra", Sa Canova, i la Fira de Fang de Marratxí

ta... la festa inunda el local.

Alguns participants de Sòller i Artà estan estorats, però també intervenen. "Si Déu ho vol l'any que ve, amb fred o neu també vendrem", digué l'artanenc. A mitjan horabaixa, el qui subscriu deixa la gresca i s'acomiada; l'esperen altres ocupacions. Però la festa encara continua. Aquests de S'Esbart saben fer les coses bé.

M. M. A.

Excursió de Persones Majors

L'excursió de 165 persones majors que se celebrà el passat 8 de març fou agradable des de tots els caires. El matí es visità la finca experimental de "Sa Nostra", Sa Canova, a Sa Pobla. El migdia els excursionistes pogueren visitar detingudament la Fira des Fang de Marratxí, on molts varen firar. El dinar i el ball posterior tengueren lloc a un hotel de Palmanova.

Cinema

Continuant amb el cicle de cinema en pantalla gossa, el dimarts dia 21 en el local social de Persones Majors es va projectar la pel·lícula *Cinema Paradiso*, la qual fou degudament comentada. Romangué demostrat que aquestes projeccions interessin, ja que de cada vegada augmenta el nombre d'espectadors.

Inauguració del Punt Verd

El divendres migdia, 3 de març, el President del CIM, Joan Verger Pocoví, amb assistència del batle, alguns regidors, mestres i bon nombre d'alumnes de les escoles, va inaugurar el Punt Verd situat devora la piscina municipal. Fou un acte agradós i simpàtic pels al·lots, i motiu per impartir-los una lliçó de protecció de la natura i aprofitament de les deixalles que moltes famílies han de tirar. Joan Verger els explicava com d'aquests residus, una vegada reciclats, encara es poden fer altres coses útils, les quals poden, posteriorment, ésser emprades per a altres necessitats.

Obra de teatre

A la Sala Mariana els alumnes de 8^è curs de les Escoles oferiren el passat 23 de Març un obra teatral per tal de recaptar fons per al viatge d'estudis de fi d'EGB.

Excursió

L'agrupació "S'Esbart des Pla" el darrer diumenge de març tornà realitzar una altra excursió, aquesta vegada a "S'Esclop". Fou tan interessant com les anteriors, si bé el nombre de participants no fou tan nombros com el dia de la celebració de l'aniversari.

Els components de la nova junta directiva de l'Associació de Persones Majors, presents el dia de l'Assemblea

Assemblea General de l'Associació de Persones Majors Nova junta directiva

Dià 25 del passat març era el dia assenyalat per celebrar les eleccions de l'Associació de Persones de Majors, mitjançant les quals havien de sortir els membres de la nova junta directiva.

Però havent-se donat el cas de presentar-se exactament el mateix nombre de candidats que el de càrrecs vacants que s'havien de cobrir, no hi hagué necessitat de celebrar eleccions. D'aquí que a l'assemblea hi hagués poca concurrència degut a la manca de competitivitat i es pot dir que es va reduir a un acte purament protocolari.

Després haver-se llegit la memòria de secretaria i exposat el balanç de tresoreria, els diferents vocals donaren compte de les activitats desenvolupades a la seva vocalia en el transcurs del darrer any.

Seguidament i sota la presidència del vicepresident de la Federació de Balears, Joan Matas, es donà possessió a la presidència i al vocals de la nova junta, la qual va romandre així: President, Rafel Socías Miralles i vocals, Gabriel Ferrer, Catalina Quetglas, Jordi Aloy (que són els que no cessen per no haver complert el termini), Martí Ferrer, Joan Moncadas (que ho eren i s'han tornat presentar), Antònia Garcias, Margalida Jordà, Guillem Llull i Joan Verger (que s'incorporen per cobrir les vacants produïdes de les darreres eleccions ençà).

Un dels propers dies, els vocals seran designats pel president per ocupar un càrrec o vocalia determinada.

S'ACUDIT DE S'ESPARDENYARET

— Es mestre, padrinet, m'ha dit: "Bonnin, vina aquí" i m'ha donat una clatellada i m'ha posat agenollat.

— No saps que Bonnin ho ets de primer llinatge, i dolentíssim, de segon?

AGENDA

Telèfons d'interès

Creu Roja (Palma)	20 22 22
Apotecaria	64 61 09
Consultori mèdic	64 64 00
PAC (Vilafranca)	56 05 50
Urgències mèdiques	0 61
Metge Ortiz	64 64 05
Manescal	64 60 30
Escola Pública	64 60 40
Menjador 3ª Edat	64 60 52
Local Pesones Majors	64 65 66
Local Jove	64 65 15
Camp de futbol	64 66 00
Bona Pau	64 66 39
Cooperativa Agrícola	64 61 00
Cambra Agrària	64 60 80
Parròquia	64 60 20
Ajuntament	64 60 29
Guàrdia Civil (Algaida)	66 51 05
Guàrdia Civil Urgències	0 62
Bombers Palma	20 88 11
Bombers Manacor	55 00 80
Correus	64 61 68
Puig de Sant Miquel	64 63 14
GESA Campos	65 28 88
"La Caixa" (Pensions)	64 60 10
"Sa Nostra"	64 63 11
Banca March	64 60 55
Societat Columbòfila	64 62 51
Banda de Música	64 65 50
Societat de Caçadors	64 62 62
Notaria Porreres	64 72 99
Telèfon de l'esperança	46 11 12
Son Dureta	28 91 00

Millores a la carretera Palma- Manacor

El Conseller d'Obres Públiques del Govern Balear va manifestar que a la reunió de Govern de dia 9 de març passat s'havia aprovat destinar 368 milions per a millores a la carretera Palma-Manacor, considerada una de les més importants de Mallorca.

Les obres, encaminades a millorar la carretera d'una forma definitiva, inclouren la reforma de l'asfaltat, la construcció de carrils per a vehicles lents, una circumval·lació a l'altura de Son Ferriol o Casablanca i l'adequantament de les entrades a Palma, Algaida, Montuïri i Vilafranca.

Els montuïrers agrairíem que aquests projectes prest fossin realitat.

29 parelles participaren a l'XI torneig de truc de Can Pieres

Després d'un triple empat fou guanyadora la parella formada per Biel Mayol "Bello"- Rafel Miralles "Xibau"

La darrera partida del campionat de truc de Can Pieres -l'XI- havia de tenir lloc el passat 24 de març, però degut a un triple empat se celebrà el 27. Va resultar guanyadora la parella formada per Biel "Bello"-Rafel "Xibau".

N'hi participaren 29, d'elles 2 de dones i es va jugar pel sistema de lliga, o sia tots contra tots. Les partides es jugaren els dilluns, dimecres i dijous a partir de les 9 del vespre a la part de darrera del bar, encara que qualche vegada no hi cabien i varen ha-

ver-les de jugar a la part de davant. Començà el 16 de gener, i es va acabar el dilluns 27 de març. Tots els participants tenguin premi, si bé els primers en reberen un d'especial, que havia patrocinat la marca J.B., per mediació de Llorenç Capellà. Cal dir també, que el primer premi es va haver de dilucidar mitjançant un triple empat. Varen quedar segons, Joan "des Forn"-Guillem Vaquer, i tercers, Josep M^a. Munar-Biel "Xocolater".

El lliurament dels premis

Un moment en què es jugaven les darreres partides del campionat d'enguany

es farà en el transcurs d'un sopar que tindrà lloc dia 4 d'aquest d'abril amb la participació de tots els jugadors.

En Toni de Can Pieres comentava que l'any 1985, ell, el seu pare i un parell de clients decidiren organitzar aquests campionats a ran de l'interès que per aquest joc hi ha a Montuïri. "Me'n record- deia en Toni- que el primer any que hi participaren dones, els homes s'enfadaren, perquè no podien consentir que elles els guanyassin, però ara, això ja s'ha superat".

L'any passat, ja hi participaren tres parelles de dones i hi hagué tanta competitivitat que els campions ja hagueren de superar un triple empat. Les 29 parelles que enguany hi han participat son aquestes:

Joan Fornés-Rafel Ribes, Josep Mª Munar-Biel Xocolater, Pere Rafaler-Toni Palós, Sito Mayol-Miquel Nicolau, Rafel Nicolau-Llorenç Garcies, Toni Garcies-Joan A. Blascos, Toni Martorell-Toni Verger, Rafel Miralles

"Xiripa"-Tomeu Verger "Bou", Mateu Rigo-Rafel Manera "Ros", Guillem Vaquer-Joan Mayol "des Forn", Miquel Cardell-Tomeu Mayol "Silis", Toni Mayol "Llobet", Pep Bauçà "Pera", Biel Cerdà "Rupit"-Andreu Mairata "Vidrier", Biel Mayol "Bello"-Rafel Miralles "Xibau", Tomeu Miralles "Xiripa"-Miquel Febrer, Àngel Prado-Benet Campins, Miquel Lloret-Macià Manera, Gaspar Sastre "Xinet", Raimundo Arbona, Pep Alfredo-Biel Cerdà "Pollo", Joan Gomila-Miquel Canyelles, Catalina "Rodetes"-Joan M^a "Xineta", Joan Verger "Matxo"-Biel Gallard, Maria A. Moragues-Francisca "Roses", Joan A. Payeres-Jaume Ramonell "Matxo", Joan Manera "Ros"-Gaspar Moll "Serra", Guillem Manera "Ros"-Macià Coll, Xesc Claveta-Biel "Matxo", Guillem Mas-Rafel Fullana "Costa" i Pep Miquel Pajon-Vicenç Trias.

J.A.Payeres

SIAC

**EL CAMÍ MÉS CURT
PER A TOT EL QUE VOLS SABER
SOBRE L'ADMINISTRACIÓ**

900 321 321

**EL TELÈFON
AMB RESPOSTES**

INFORMACIÓ ADMINISTRATIVA:

- Conselleries, entitats autònomes i empreses públiques de dependents del Govern.
- Consells Insulars.
- Ajuntaments de les Illes Balears.
- Administració Perifèrica de l'Estat.

INFORMACIÓ JURÍDICA:

- Normativa de la CAIB
- Normativa de l'Estat.
- Normativa de les altres CCAA
- Normativa de la CE

SUGGERÈNCIES RECLAMACIONS

*Servei d'Informació i Atenció al Ciutadà
Vice-presidència del Govern Balear*

Antònia Bauçà Servera, llicenciada en farmàcia i diplomada en òptica

Relata dels seus anys com estudianta i les dificultats que hagué de superar

De cada pic hi ha més gent que estudia una carrera universitària, però no tothom aconsegueix acabar-la, ja sigui per la dificultat que entranya o per molts d'altres motius. En canvi alguns no es conformen amb una sola carrera i continuen estudiant.

Vet ací un exemple d'aquest tipus d'estudiant: que estudia per satisfacció, perquè li agrada. N'Antònia Bauçà Servera, una jove del nostre poble que als seus 25 anys ja és llicenciada en farmàcia i diplomada en òptica.

El fet que estudiàs farmàcia sembla que ve de família, ja que el seu pare té dos cosins farmacèutics i a més la seva germana menor, n'Aina Maria, també estudia farmàcia. Això sí, n'Antònia no es va decidir fins al darrer moment a estudiar aquesta carrera. Feia COU i no ho tenia clar.

Es pot dir, però, que l'elecció fou molt encertada, ja que en cinc anys obtingué la llicenciatura i en un any més es diplomà en òptica. Actualment n'Antònia fa feina per a una òptica de Felanitx.

Coneguem una mica més aquesta jove, la seva carrera com estudiant, les dificultats que ha hagut de superar per arribar allà on és, i altres detalls més.

- Conta'ns una mica la teva carrera d'estudiant, on cursares EGB i el batxillerat.

- Vaig cursar l'EGB aquí a Montuïri, al Col·legi Joan Mas i Verd. Durant aquests 8 anys, com quasi tots els altres d'aquesta edat, anava a escola més per obligació que per altra cosa. Me'n record que les assignatures que manco m'agradaven o que pitjor m'anaven eren la gimnàstica i el dibuix. Una vegada haver acabat 8^a m'havia de decidir si fer BUP o FP. No tenia gens clar què volia esser de gran; això sí, volia estar sempre a Montuïri, però volia estudiar fora. Al cap i a la fi em vagi decidir a fer el batxiller, el qual vaig cursar a l'institut de Lluçmajor i també el COU. Durant aquests quatre anys vaig anar aclarint idees. En principi volia estudiar geografia, però de cada pic m'atreien més les ciències de la salut.

- Com et decides?

- Quan vaig haver acabat COU vengué l'hora de prendre una de les decisions més importants de la meua vida, quina carrera havia d'estudiar. A la fi em vaig decidir a estudiar farmàcia. La veritat és que em va costar molt prendre aquesta decisió. Tal vegada el que més influí fou el fet que a la meua família hi havia dos farmacèutics.

- On estudiaves farmàcia?

- Havia enviat sol·licituds a totes les universitats d'Espanya. I és curiós, a totes vaig esser acceptada. Així que vaig haver de decidir on estudiar-la. A la fi vaig triar Barcelona, la Universitat Central, que és on es fa medicina. Si vaig triar Barcelona fou, més que res, perquè és el lloc més avinent pels mallorquins. També podria haver anat a València, que està molt bé, però em vaig decantar per Barcelona.

- Creus que farmàcia és una carrera difícil?

- El principal problema dels estudiants de fora, al principi és l'enyorança. T'has d'adaptar, és un món molt diferent. I pel que fa a la dificultat de la carrera en si, primer ho vaig veure com una espècie de COU, però molt més difícil. A segon curs, les coses ja començaven a tenir una mica més de color de farmàcia; i a tercer, un ja està immeres dins la matèria. En el quart i cinquè ja no mirava les dificultats, tant m'agradava; pasava gust

d'estudiar, ho trobava molt interessant, encara que fos difícil, que ho era. No m'importava, ja que m'agradava molt. Tot és qüestió d'adaptar-s'hi; i una vegada que t'hi has avesat i t'hi has assentat, tot ja resulta més fàcil.

- Conta'ns un poc com era la teua vida d'estudiant a Barcelona.

- Pura rutina, molt monòtona. Tens l'horari, fas les hores de classe i llavors ja saps què t'espera en arribar a ca teua: estudiar. Però no només és això, també és molt divertit. Quan has acabat els exàmens voldries haver fet tot quan no has pogut fer: anar d'excursió, al cinema, a passejar, sortir... estas tan agobiats com el temps d'exàmens.

- I les amistats?

- Al llarg de la carrera vas fent amics, surts amb ells, vas a festes que fan... és divertit. El darrer any, que vaig fer òptica, va esser molt diferent als cinc primers de farmàcia. El curs d'òptica és un curs que poden fer els farmacèutics per diplomarse en òptica. I a la Central de Barcelona només hi ha 100 places per al farmacèutic de tota Espanya. Per tant era un grup molt reduït, la majoria, andalusos; i ens ho passàrem molt bé. Els de la classe sòtiem cada dijous; ens férem molt amics; i a més, l'òptica no va ser tan dura com els cursos de farmàcia. Això feia que tenguéssim més temps d'oci.

- No et senties tota sola?

- Al principi m'enyorava molt, no coneixia ningú. Tot era molt diferent de per aquí. Només pensava tornar, amb ca meua, Montuïri... veia Barcelona com una cosa provisional, fins que vaig decidir assentar-me. Llavors tot va esser més fàcil.

- I les amistats?

- A mesura que va passant el temps vas fent amistats. De fet em vaig fer molt amiga de tres al·lotes mallorquines, una de Campos i les altres dues de Ciutat, les quals estaven a la residència amb mi. Érem com a germanes, ens férem molt. Això féu que no ens enyoràssim tant. El simple fet de xerrar el mallorquí feia que allà semblàs Mallorca.

- Ja t'hi senties bé?

- Sí, tant és així que a cinquè no volia

tomar. Allà estava molt bé; havia fet molt bones amistats i em sabia greu deixar-les. Vaig cursar òptica quasi com excusa per quedar-m'hi un any més... i llavors encara va esser més difícil tornar. Vaig acabar el curs i no em vaig decidir a fer les maletes fins al cap de 15 dies. A ca meva ja em telefonaren i me digueren: "Què esperes a tornar?"

- Sabem que són bastants els montuïrers que estudien farmàcia. Creus que és una carrera amb futur?

- És així. Basta dir que de Montuïri hi ha na Maria Magdalena Alcover, na Joana Maria Servera i la meua germana, n'Aina Maria, que estudien a Barcelona. Per altra part hi ha en Joan Bisquerra que n'estudia a València i le dues germanes na Coloma i na Francica Mudoy que n'estudien a Navarra. Aquests són els que estudien farmàcia. I ja no parlem dels que estudien altres carreres. Ara, si té futur o no aquesta carrera, és mal de dir. Pel que he pogut veure, té més sortides òptica que no farmàcia.

- Es podran obrir noves farmàcies?

- Actualment es parla molt de la lliure obertura de farmàcies; o sia que no es necessitaria una llicència per poder-ne obrir una. Això sembla que facilitaria la creació de nous llocs de feina, però és una cosa que està molt a l'aire i envoltada de molta polèmica.

- Ara que ja estàs en contacte amb el món laboral, trobes que hi ha molta diferència entre la teoria que t'ensenya a la universitat i la realitat?

- No s'assembla en res, són móns apart. El que t'ensenyen a la facultat,

t'ajuda a l'hora de fer feina, tens un títol... però no es suficient ni decidit a l'hora de fer feina. Jo —diu n'Antònia— que estic de cara al públic, he de fer més de psicòloga que de res. La meua feina, a part de fer les graduacions, és la de convèncer el client. Això, a la facultat, no s'ensenya.

- Consideres, per tant, que la universitat hauria de tenir més contacte amb el món real?

- Sí. I per altra part he de dir que la meua promoció fou la primera que va realitzar pràctiques tutelades a oficines farmacèutiques i a hospitals. Així i tot crec que és insuficient. Hi ha d'haver una major relació, més contacte entre l'estudiant i la pràctica, en la realitat.

- Antònia: ara que ja has acabat la carrera, t'has fixat cap objectiu, com per exemple posar una farmàcia pel teu compte o una òptica?

- En principi, no; no m'ho he plantejat. La feina que he trobat és una feina molt reconeguda, ben valorada i m'agrada molt. La veritat és que he topat molt bé, estic molt a gust, encara que no es descarta la possibilitat que un poc més enllà de la muntanya pel meu compte. A més, la meua il·lusió, ara, és de viure tranquil·la. I crec que per a una persona de 25 anys és una mica arriscat emprendre un negoci d'aquestes característiques, a més dels molts de maldecaps que suposa. Això sí, no vol dir que més endavant ho faci.

- Abans d'acabar et faré una pregunta més que res d'opinió personal, sobre un tema relacionat amb la branca científica que han estudiat i que ten-

deix a ser polèmic. Què n'opines de les medicines i medicaments alternatius a la medicina convencional, de cada pic més coneguts i utilitzats, com per exemple l'acupuntura, la reflexologia, la medicina naturista...?

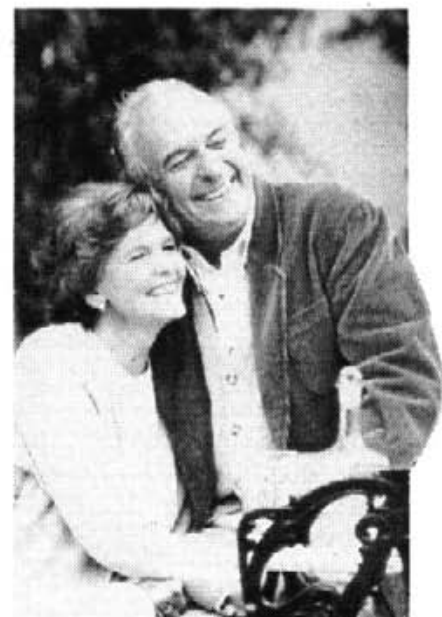
- La veritat és que crec que són medicines i mètodes poc estudiats dels quals no s'ha profunditzat molt amb el seu estudi. Per a mi —diu ella— no són els més convenients. això sí, tant de bo que anassin bé. A més, per qualche cosa la medicina líder és la medicina convencional, que tots coneixem.

Una interessant entrevista, la que tenguérem amb n'Antònia Bauçà, una jove de la qual se'n pot tenir enveja, sobretot pel seu títol obtingut. Ha sabut aprofitar el temps i treure'n el màxim profit, de les possibilitats. Ha arribat a la meta proposada i en pot estar satisfeta. Ara, aconseguint l'objectiu, veu recompensats els esforços i dificultats amb els que s'ha hagut d'enfrontar. És l'alagria pròpia, una vegada haver assolit una meta difícil.

Antoni Mesquida Llinàs

Servei Pensionistes

Guanyis més amb la seva pensió

"la Caixa"
CAJA D'ESTALVIS I PENSIONES
DE BARCELONA

Restaurant Café Carboner

(DIMARTS TANCAT)

Refrescs de noces, comunions, baptismes

Ctra. Manacor, km. 28 - Telf. 64 65 04 - 07230 Montuïri

LA FOTO DE MITJAN SEGLE

Devora sa
caseta des tren

Feliços aquells anys de joventut! Aquests quatre joves aleshores enrevoltaven els 20 i molts de diumenges de primavera o de tardor sortien a passejar, com la majoria, per aquests voltants. I el fotògraf els captà devora "Sa caseta des tren", una petita edificació que encara existeix i que es podria restaurar i donar-li una digna funció. Era l'any 1949 quan es posaven les cadenes en haver de passar el tren. Ho delaten elles mateixes així com els rails. I la cara de satisfacció d'en Toni "Payeres", en Sion "Gran", en Miquel "Malherba" (†) i en Pep "Costa" no es pot dissimular.

Records d'infantesa

L'estiu de Sant Pau

Quan agrados resulta un passeig pel camp durant aquest "Estiu de Sant Pau"; les temperatures suaus fan pensar com si la primavera ens hagués fet a saber que properament estarà en nosaltres.

Els arbres i les plantes, en general, es preparen amb força per al moment de mostrar-nos tota la vitalitat de què els ha dotat la Naturalesa, perquè, principalment l'home, "Rei de la Creació", gaudeixi d'aquesta explosió de bellesa.

Tot l'aplec de sentiments que la persona humana experimenta i

acumula li serveixen per alimentar l'esperit, desgastat, per altra part, per les batudes del propi home, vers la destrucció del medi ambient, guerres...

La contemplació d'un arbre, planta, posta o sortida de sol; la caminada pel pinar o bosc, una xerrada sense presses, em faran ésser més optimista i participar, compartir l'entusiasme adquirit amb els qui m'enrevolten.

Intentant fer-ho així, viuré un poc semblant al temps de la meua Infantesa.

Joan Jaume

Nota de la Redacció
A propòsit d'aquesta secció

Amb aquesta col·laboració encetam aquest mes una nova secció: "**Records d'infantesa**", la qual pretén inserir escrits d'aquelles persones que ja es consideren madures. Memòries que d'alguna manera reflectiran algun o alguns fets de quan els seus autors eren nins.

Creim que aquests escrits poden ésser de l'agradosa dels nostres lectors, petits o grans, tota vegada que ja són història, i ara vendran a ser l'evocació d'un temps més o manco llunyà com també el record d'un passat, que ja no es repetirà i que ara té el valor d'un testimoni viu. Per aquest motiu estenem la invitació de tots els nostres lectors.

Des de la prehistòria fins a la formació de la vila de Montuïri

Serà bo que tant en tant fem un petit interval per revisar breument la nostra història i prehistòria i així tndrem més a la memòria i presents els esdeveniments que afecten al nostre poble des del temps immemorial fins avui.

Segons els qui han analitzat el passat, ens trobam que la prehistòria i la història antiga del terme estan documentades a través dels desset jaciments arqueològics que s'hi troben. Del període pre-talaiòtic es conserven nombroses coves, que foren utilitzades com habitacles. Destaquen les coves del puig des Moro, de ses Coves i d'en Xorri, del barri des Molinar. També són significatives les coves d'enterrament de Son Company i de sa Plana, de Son Comelles.

La cultura talaiòtica queda ben constada pel poblat de Son Fornés, que fou habitat des del segle VIII aC. fins al segle I aC. Pel que fa a la seva evolució, es distingeixen tres fases. La primera (s. VII i VI aC.) pertany a una època avançada del període talaiòtic i s'hi localitzen dos talaiots, cinc habitacles, que disposaven d'estructures de manteniment, i una murada que unia els talaiots. A la segona fase (s. V-III aC.) correspon a sis habitacles, tres dels quals són molt complets. En aquest moment el poblat s'havia estès fora del recinte antic, els talaiots estaven destruïts i la murada havia perdut la seva funció original. Durant la tercera fase (s. II-I aC.), es produí un reaprofitament de les edificacions i s'adaptaren a les noves necessitats i a un nou concepte d'espai domèstic.

Les excavacions del poblat (ho hem dit altres vegades a *Bona Pau*) s'iniciaren el 1975 i foren dirigides per Vicenç Lull i Maria Encarna Sanahuja. Les troballes que s'hi feren demostraren que és un dels poblats talaiòtics més complets i més ben conservats de Mallorca. A es Campanar des Moros s'hi localitza una columna central, de dimensions considerables, que sostenia la coberta d'un talaiot.

Al terme també hi ha restes prehistòriques des Rafal, de Sabor, de Son Ribes i des Molinot, de Son Comelles. A més, s'hi bastiren les necròpolis des Velar de sa Torre i de sa Vinya, de Son Manera. Es localitza un talaiot aïllat al puig des

Son Comelles

Moro, de ses Coves.

Del període romà, daten algunes troballes, com una peça de ceràmica tardoritàlica a la possessió de Son Comelles.

Durant la dominació islàmica, el terme pertanyia al *juz'* de *Muntuy*, que comprenia els actuals termes d'Algaida, Campos, Llucmajor i Montuïri. Les tribus que hi habitaven eren els Bahila, Gumara i Umayya.

S'han localitzat algunes restes de construccions àrabs al Velar de sa Torre.

De la presència musulmana també es té prova a través d'alguns topònims àrabs d'alqueries i de rafals que encara perduren, com Alcoraia, s'Almudaina, Sabor i es Rafal Aixat.

Llibre del Repartiment

Aquesta societat, sòlidament estructurada, no oferí gaire resistència a l'expedició catalana de Jaume I, que dominà sense dificultats tot el territori (1230). En el *Llibre del Repartiment* (1232) es documenta la concessió de les terres del terme de Montuïri al rei Jaume I, que va cedir algunes alqueries als cavallers que l'havien acompanyat en la conquesta de l'Illa. A l'orde del Temple li va esser concedida la possessió de Mianes, que fou de la seva propietat fins a 1312, en què fou abolit l'orde i els seus béns passaren (1314) a l'orde religiós i militar de

Sant Joan de Jerusalem i de Malta. A Berenguer Company, secretari del Rei, li fou concedit el rafal Algar, de tres jovades. A Pere Canals li va esser assignada l'alqueria Abenzeres, de tres jovades. En el mateix segle, moltes d'aquestes finques foren venudes als pobladors del terme.

A la butlla d'Innocenci IV (1248) s'esmenta la parròquia de Santa Maria i de Sant Pere de Montuïri. Se suposa que la primera església parroquial era a es Molinar, prop de la placeta de can Marc.

El 1994, l'únic que es conserva d'aquest edifici és una petita pica baptismal.

Durant la segona meitat del s. XIII, les terres del terme estigueren sotmeses a subdivisions i a traspassos entre els emfiteutes. Els enfrontaments dinàstics entre els reis de Mallorca i els de Catalunya-Aragó, al llarg del s. XIII-XIV, no afectaren a la vida dels montuïrers. El novembre de 1285, la Universitat es congregà a l'església de Santa Maria, de Montuïri, per elegir els procuradors i els síndics que havien d'anar a retre homenatge de fidelitat al rei Alfons el Franc. Foren designats Jaume de Calders, Berenguer Carbó, Pere Company, Pere Gual, Ramon Martí i Domingo Rafal.

Nota.- Bona part d'aquest article ha estat extret de la veu Montuïri, de la Gran Enciclopèdia de Mallorca, publicada per Brisas.

Jeroni Garau Bauçà, de s'Agència, o la constància en el treball

Actiu i treballador. Amic dels amics en el sentit que pots comptar amb ell sempre. Un poquet impulsiu i persona sensible, malgrat que intenta dissimular-ho. La dedicació i la constància en tots els treballs en què ha estat ocupat durant la seva vida des de nin, li permeten ara contemplar el seu passat amb satisfacció, però també amb una ombra d'amargura. Ens referim a Jeroni Garau Bauçà, una persona que per obrir-se pas en la vida ha lluitat incansablement. És el tipus de persona que s'ha fet tot sol. No ha tengut padrins que li allargassin una mà.

– Diques-nos, Jeroni, conegudes totes les vicissituds que has hagut de passar durant tota la teva vida, enyores el passat?

Asseguts prop d'ell dins una saleta d'estar a ca seva, l'home, no sabem per quins motius, està seriós i pensatiu, però canvia ràpidament el seu humor quan ens contesta rient.

– És ver que no ho vaig passar massa bé quan era jove, però si pogues, gaudiria tornant reviuire aquells temps. A més, era jove i amb ganes de treballar.

No és cap nin. Nasqué el 12 de novembre de 1924. És el major de quatre germans més, en Jaume, en Pere, en Joan i en Bartomeu. Aquest darrer fruit del segon matrimoni del seu pare (viudo) amb Margalida Verger "Tec". En Jaume i en Bartomeu han passat ja a millor vida. Es casà amb Isabel Vaquer Ballester i tenen un fill i una filla (aquesta ja casada), en Pere i Na coloma. També té dos néts.

– On anares a escola i quins foren els teus mestres?

– Hi ha temps i moments dins el passat en què certs esdeveniments romanen gravats dins tu per a sempre –ens contesta–. L'època de la meua infància la record perfectament degut a una trista circumstància, la meua mare morí quan jo anava a ca ses Monges i tenia 7 anys. Era l'any 1932.

D'aquest any i dels següents guarda un record imborrable d'un home que estimava molt: en Gaspar Serra, qui fou batle del poble durant un cert temps de la 2ª república.

Aquí ens conta que després dels 8 anys passà a l'Escola Pública amb don

Sebastià Perelló, damunt el celler de Can Ferrando. Després amb don Bartomeu Mir, a Can March, també damunt el Pujol i a les Escoles quan s'inauguraren fins a l'Estiu del 1936.

– Com et rodaven les coses durant aquest temps?

Mou un poc les mans com si emmotlàs un objecte invisible, volent dir: "espera un poc".

– Jo no perdia el temps. En l'estiu anava a aplegar ametles a Can Ferrando, Eubanya, Son Pujol... Record que a Eubanya el majoral, quan estàvem acotats aplegant-ne, ens pegava per les anques amb una ensacada i quèiem de cara en terra. Jo era molt nin, no vaig poder aguantar-ho i me'n vaig anar.

– Has parlat de Son Pujol. No hi estigueres llogat?

– Espera un poc. Ara veuràs. Quan em llevaren d'escola el 36 ja vaig passar amb l'amo en Llorenç Roig de porqueret. Li guardava els porcs per aprofitar les estiuades de les seves finques. Immediatament després em llogaren a la possessió de Son Pujol, devora Son Ferriol. Aquí

me'n passaren unes quantes de bones.

El mos miram; l'home no sap si riure o plorar.

– Conta, Jeroni; segueix?

–El meu pare m'acompanyà a la possessió. Quan se n'anà em digué: "vius i bonda". Jo devia tenir uns 12 a 13 anys. Vaig posar el boliquet de roba damunt una raconera i pocs moments després vaig presentar-me a l'amo. Em feren berenar mentre l'amo canviava la llendera a un garrot de corretjades. Poc temps després m'acompanyà a les solls per treure els porcs que havia de guardar. I sense més ni manco em pegà una llendera amb ses corretjades dient-me: "vius i ungles!" Vaig quedar emparpat, sorprès i enrampat amb la senyal de la llendera a les cames, que cremava com a foc. Vaig plorar tot el dia. Poc a poc vaig avesar-me a estar enfora de ca nostra, però no guanyava per retgirones. Era el primer o segon any del Moviment. Estàvem prop de les bateries antiaèries de Son Banya, i quan els avions venien a bombardejar Palma, feia més por i eren més perilloses les explosions dels projectils antiaeris que les bombes dels avions.

Es retura un poc per continuar.

– Una altra vegada anant a cercar palla d'un paller molt gros amb un nin de la casa –com que sempre l'agafàvem d'un mateix lloc, feia una espècie de cova–, ens caigué damunt. Vaig poder sortir a dures penes de davall la palla, on quasi no podia respirar. Però quan vaig allargar la vista no vaig veure el nin. Desesperat vaig gratar amb els braços tot el que vaig poder i el vaig lograr treure'l viu. Creu-me, ja havia perdut les esperances. En aquesta possessió hi vaig estar dos anys.

– On passares després?

– Vaig venir a Montuiri a fer feina de manobre a les cases de Son Company, que les estaven fent noves. Al mateix temps el vespre feia de barber amb en "Rua" de na "Perulla".

– Em pensava haver-te vist tomar barbes amb en Toni "Xiu"?

– També hi vaig fer feina, i després amb en Pep "Barber". No estava mai aturat, per paga...

Quan en Jeroni ens està contant totes aquestes vicissituds, les està adornant mentrestant amb petites històries i anècdotes, què són la sal del relat.

— Deies, Jeroni...?

— Que havia de fer el cap molt viu, ja que no m'havia entès molt bé amb ca nostra i me n'havia anat a viure amb la meua padrina, la mare de mu mare. Amb el temps tots els meus germans vengueren a viure amb mi excepte en Jaume. Es clar, em sentia responsable de la casa perquè era el major i la nostra padrina era molt vella i estava malalta. Maldecaps, preocupacions i feina no me'n faltaven.

— Vertaderament el teu camí sembla que no fou de roses.

— Espera que no he acabat. Més tard, amb el meu tio Guillem "Prats" vaig fer feina a la casa que construïa don Joan Ferrando (el vell) a Plaça. Aquí em sortí també un ofici nou.

S'atura de xerrar per continuar divertit.

— Estàvem en el 52. Precisament el 7 de novembre d'aquest any vaig casar-me. Com deia, fent feina allà a vegades venia don Joan Ferrando, el pare del metge, i em deia: "Jeroni, ves a dur el cotxe i m'acompanyaràs". Es referia al "citroënnet" que tothom ha conegut i que tenia dins una cotxeria del seu fill al carrer de Na Quintana. Això va arribar a ser corrent, de tal manera que com a conductor del cotxe ja l'acompanyava sovint per tot, ja que el seu fill no volia que ell conduís.

— Però, des de quan sabies menar cotxe?

El nostre interlocutor no es pot aturar

En Jeroni "de S'agència" és el tipus de persona que s'ha fet tot sol

De nin, amb un camió de passatgers de Can Monsterrat "Palós", va aprendre a conduir contxe

de riure.

— Això és una altra història. Resulta que en Monsterrat "Palós" i jo érem molt amics. A ca seva tenien un camió vell de passatge aïllat damunt quatre socons de fusta perquè no tocàs en terra. Era del seu pare quan transportava els viatgers a Palma. Amb un "cric" davallàvem el camió, el trèiem i anàvem a fer una volta per Son Manera. El menàvem un poc per hom. Això quan la seva mare no hi era. Després el tornàvem posar com estava. Imagina't quina feinada i quin poc cap. Com és natural jo tenia pràctica en la conducció.

Casat ja en Jeroni es feu el carnet de conduir i començà a tragar terra des de Ses Basses de Manacor al "Tejar Toledo" de Palma amb un camió de deu rodes. Més tard passà amb en Batlet i després a compte de "Comercial Industrias". Guanyava 325 pessetes a la setmana. Estava en aquestes quan el seu tio Monsterrat li oferí el traspàs de l'agència que ell duia. Accepta i compra un camió vell i petit —el "Fortet"—. Va abandonar el tren el qual empleava el tio. Al cap d'un cert temps el "Fortet" féu un tro damunt la carretera —així ens ho relata literalment— anava curt de doblers, però s'arreglà per canviar el motor. Més tard, a base de feina i sacrificis dugué un altre camió usat fins que definitivament adquirí el "Barreiros" que tots hem conegut.

— Quin temps dugueres l'agència?

— Durant trenta anys. Quan vaig complir els 62 em vaig retirar.

Contemplam el nostre amic un moment i li preguntam:

— Donant una mirada cap enrera, què penses de la teua vida?

Ell també ens mira i contesta seriosament.

— Que he hagut d'estar al temps sense distreure'm un moment, ja que la feina i els maldecaps m'encalçaven. Però no em queix, perquè de nin somniava en ser xofer i ho vaig aconseguir. Això sí, sempre "tirant del carro".

— Canviant de tema, què penses de la nostra societat, de la gent que ens enrevolta?

Es posa una mà davant la boca, un poc pensatiu.

— La gent, nosaltres, tots, ens queixam molt i en general no havíem estat mai tan bé. Per part meua mai m'hagués pensat estat com estic.

— Pots ampliar aquesta darrera opinió?

— Crec que a vegades passam l'arada davant el bou, gastam massa i ningú no vol quedar darrera. Confiam molt amb el govern, vull dir amb les seves subvencions. Es necessari que nosaltres també fassem el possible per solucionar els nostres problemes.

— Has viatjat molt, Jeroni?

— Si... bastant. A la Península, per feina. A Suïssa, a Itàlia i dues vegades a Nova York: una a rel del casament de la filla del meu germà Jaume i l'altre quan aquest va morir.

— Els anys més durs de la teua vida?

— De nin i de jove. Els més trists i dolorosos.

— El que més t'agrada de Montuïri?

— La festa de Sant Bartomeu i jugar "a teia" el dia des Puig.

Deixam l'amic i pensam que no ha exagerat el més mínim. Durant anys hem estat treballant molt prop d'ell. L'honradesa, la constància i el treball han format part sempre de la seva vida.

Miquel Martorell Arbona

Estació de servei

Ses Jardines, C.B.

Al vostre servei

Desitja bona festa d'Es Puig,

Carr. Palma-Manacor Km. 29'5 - Telf. 64 61 46 - 07230 Montuïri

Aspectes de la vida quotidiana al segle XIX

Sobre rentadors públics i sangoneres

Els rentadors públics

Anys enrera, les dones - en aquell temps sempre eren les dones - que havien de netejar la roba utilitzaven els rentadors públics pròxims als pous comuns del poble. Rentadors que a més de la funció a la qual estaven destinats, servien també per poder fer tertúlia i conèixer més a fons el moviment social del poble.

L'escrit que ve a continuació és una sol·licitud del batle de Montuiri dirigit al President i als vocals de la Diputació Provincial perquè aprovassin la construcció de les cobertes dels dos rentadors públics del poble, ja que les inclemències del temps no ajudaven a vegades per fer aquest treball.

Excmo. Sr.

Atendiendo que en las entradas de esta villa hay dos pozos comunes, uno a la parte de Poniente (1) y el otro a la parte del Norte (2) y que en cada uno de ellos hay unos llavadores descubiertos de manera que las mugeres que lavan en ellos diariamente están a la inclemencia del rigor del invierno y al inmenso calor del verano, de donde resultan a estos vecinos unos grandes perjuicios por razón de las grandes enfermedades que se cojan en ellos, ya resfriados, ya calenturas intermitentes y a fin de cortar estos males de una vez, ha acordado este Ayuntamiento el construir en dichos llavadores unos tejados que los cubran del mo-

Els rentadors del Pou del Rei que es varen construir, ara en estat d'abandonament

do más útil y convenientes. Por lo mismo ha llamado el arquitecto Dn. Lorenzo Abrinas para la formación del presupuesto de gasto y su resultado ha sido de 400 libras. Y como esta universidad y villa tiene una comuna de álamos blancos de extensión de medio cortón en poca diferencia y de valor de más de quinientas libras, los cuales están a su punto para cortarlos de manera que ya no se espera que aumente en ellos sino decadencia y para cubrir dicho gasto este Ayuntamiento había creído conveniente sacarlos en pública subasta. Por lo que

lo eleva a la alta consideración de V. Exca. para que se sirva acordar la aprobación para la construcción de dichos tejados y para la subasta de dichos álamos, todo a beneficio de la salud pública.

Dios guarde a Va. Exca. ms. as.

Montuiri, 4 Octubre de 1838.

Sangoneres

La sangonera és un invertebrat de color gris fosc d'uns tres a quatre centímetres de llargària que habita en estanys, rius, canals i altres aigües infectades i que antigament era molt utilitzada en medicina per sagnar als malalts.

Tan comú era el seu ús que hi havia gent que es dedicava a criar-ne.

M.Y.Sr. Gefe Superior Político

Cumpliendo este Ayuntamiento Constitucional con la circular inserta al boletín oficial nº 952, debe manifestarle de que en este pueblo ni en su distrito no hay criadores naturales y artificiales (?) de sanguijuelas y por lo mismo nada puede informar sobre las noticias que pide por lo que queda contestada dicha circular.- Dios guarde a V.S. M.Y. ms. as. - Montuiri, 20 Abril de 1839.

Guillem Mas Miralles

(1) Es deu referir al Pou Nou, al carrer de Palma.

(2) El Pou del Rei.

Francisca Arbona Pocoví "Sa mestra"

Tota una vida dedicada a l'ensenyament, a Galilea

Els primers dies d'abril del passat 1994 en el petit poble de muntanya que es diu Galilea se celebrà el funeral per una persona molt estimada dels habitants del reduït lloc. La difunta havia nascut al nostre poble, però es pot dir que quasi tota la vida havia viscut i treballat a Galilea.

Es tractava de Francisca Arbona Pocoví, mestra de l'escola pública del poblet, la qual havia donat classes durant 48 anys a nombrosos nins i nines d'aquella localitat.

La petita església fou insuficient per acollir la quantitat de persones que volien acomiadar-se d'ella. Allà s'hi trobaren muntanyencs, veïns del poble, nombrosos veïns també de Puigpunyent, estrangers residents a Galilea i moltes altres amistats vingudes de prop i d'enfora. Tots, joves i vells, tendrien sempre present "Sa mestra". Així fou coneguda sempre dins el poble i els voltants.

Durant l'homilia, el celebrant, després d'enumerar les virtuts i els mèrits de la difunta, assenyala textualment: "... amb donya Francisca s'acaba un època". La frase, dirigida al silenciós auditori on s'hi trobaven nombroses persones que havien après les primeres lletres amb ella, resumia breument tota una vida d'entrega.

Filla de Miquel Arbona Martorell "Solleric", mestre d'obres, i de Joana Aina Pocoví Camps "Esporlerina", na Francisca nasqué a Montuïri el 3 de juny de l'any 1900. Morí a Galilea el 4 d'abril de 1994. La seva infància la passà a Montuïri, però ja més grandeta estudià el batxiller a Ciutat i més tard continuà els estudis de magisteri a la Universitat de Barcelona. Obtingué el títol de mestra en aquella Universitat l'any 1922. Per les notes assolides hagués pogut escollir un poble més gran, però elegí Galilea.

D'intel·ligència privilegiada i temperament observador, clara i precisa en les seves opinions, era una persona de tracte exquisit, amb qui donava gust conversar.

Podríem contar moltes anècdotes de la seva vida, però ens referirem a una que

Francisca Arbona fou condecorada amb la medalla d'"Alfonso X el Sabio"

relata el bon amic Onofre Martorell en el seu llibre d'entrevistes: "Bon dia Puigpunyent, poble estimat", quan ens descriu la seva arribada al petit poble i que fou un fet insòlit pel mode en què es desenvolupà.

La jove, havent obtinguda plaça de mestra al poblet de Galilea, no fou capaç de trobar dins Palma un taxi dels pocs que hi havia —estàvem al 1922— que volgués dur-la-hi. Els taxistes al·legaven que als cotxes els era impossible arribar "allà dalt", ja que el camí era dolent, molt estret i les voltes massa tancades i als vehicles els era impossible voltar.

Decidida com era, llogà una moto amb "sidecar" on hi cabien dues persones més el conductor. Tot un detall molt important, ja que una al·lotja jove i tota sola, només amb el conductor de la moto, hagués estat molt mal vist. Estàvem encara

a principis de segle. I vet aquí que un dia de novembre del 22 es presenta la nostra mestra a Galilea dins un sidecar d'una "Harley Davidson". Insòlit. Ens fa recordar les velles pel·lícules de l'Oest, on la mestreta del poble es presenta sola, amb un cavall i la petita "berlina". Així era na Francisca: decidida.

Dins Galilea arribà a ser una espècie d'institució. Ens consta que no solament exercia el seu magisteri, sinó que també s'ocupava que la gent accedís a un mode de vida més confortable i de benestar. Havent-se casada amb Macià Balaguer —un jove del mateix poble—, poc després d'haver estat creat l'organisme de la Seguretat Social, el matrimoni s'esforçava per convèncer la gent perquè s'hi apuntessin, abonant la mensualitat corresponent a fi de poder cobrar després la pensió de vellesa. Els recursos econòmics de la gent del poble eren escassos; però el cobrament de les primeres pensions fou una porta oberta, dins aquell poblet de postal, a una vida més feliç

de cara a un futur que sempre era incert.

Citant altra volta el llibre d'O. Martorell, aquell li preguntà en un moment determinat a quantes generacions havia fet escola. Ella li contestà: "Almanco a tres. A qualche banda, on ses mares o ses padrines se casaren molt prest, he arribat a ses quatre generacions. Però vaja, tres generacions completes, si..."

Dins el petit poble de muntanya, la seva tasca com a pedagoga i mestra fou constant i eficaç. No passà desapercebuda. Abans de retirar-se del seu ministeri se celebrà un acte d'homenatge per haver-li concedit l'ingrés a la "Orden de Alfonso X el Sabio", pel seu treball noble i sacrificat. Una tasca rellevant que es deixà notar tot i ésser realitzada dins un poble petit i retirat. Una representació de les tres generacions que havia ensenyat entraren juntes amb ella durant l'acte d'homenatge. Fou un moment molt emotiu. Pels galileus, "Sa Mestra" fou la claredat, una llum que els guià sempre.

M. Martorell Arbona

Oficis perduts

Pelleters

Pells...! peccells...! pells de xot... es compren pells de xot, de cabrit, conills... pells...! cridaven els compradors pel di-

POEMA

En agraïment a tots els donants de sang

Quan baixà del Sinaí,
en Moisès va mostrar,
deu manaments, i va dir
que Déu els hi va donar
com una llei a seguir,
per tot el gènere humà;
però no ho feren així.

Per això Déu va enviar
el seu Fill, el Redemptor;
cap manament va llevar,
un de nou en va posar:
l'onze, que és el de l'amor,
i, com tots podem comprovar,
amor, no és just disfrutar,
també és entrega i dolor.

És molt digne d'alabar,
que alguns es facin donants,
de sang, per poder salvar
la vida d'altres germans,
Crist, clavat de peus i mans,
bona lliçó ens va donar.

Quina cosa més garrida
i conducta més exemplar,
donar un poquet de vida,
per altres vides salvar;
això és amor sense mida,
model de bon cristià.

Moltes maneres hi ha
de seguir a Jesucrist
donant el que poguem dar,
consolant el que està trist;
si ajudes al més petit,
Déu a tu t'ajudarà.

Quan arribi el final,
que ens hagin d'enterrar,
si un germà nostre té mal
i un transplant el pot curar,
per què no li hem de dar
si per "noltros" res mos val?

Seguiu, germans, que ho feis bé,
'dant sang, amor i consol,
que molts d'anys ho pogueu fer,
en salut, si Déu ho vol.

Antònia Adrover Roig

jous i divendres Sants, que es quan mataven i es mata encara ara, el xot, cabrit, conills per a fer panades. Fa bastant de temps que no he sentit per la Setmana Santa cridar pells pels carrers, cosa que temps passat se sentia molt per aquestes dates. Hi havia almenys quatre o cinc compradors que cridaven per tot el poble. Record que en venia un de Porreres amb un cotxe vell; i de Montuiri hi havia en Joan "Aloi" -que tenia carnisseria al carrer Major- i es passejava amb una bicicleta amb remolc. N'hi havia d'altres que es passejaven a peu o amb un carretó, tots cridant pells. Com que hi havia competència entre ells, la pell era bona de vendre.

Fins no fa molt de temps si es volia vendre la pell, encara que no hi hagués compradors ambulants, a les carnisseries en compraven, però des de fa alguns anys, ja no en compren.

Tot i que ara sempre que volem menjar panades (temps enrera només se'n menjaven per les festes de Pasqua), el fer-ne per la Setmana Santa no s'ha perdut gens; per aquestes tan assenyalades festes, tots en volem menjar, si bé ara hi ha gent que compra la carn a la carnisseria o les panades fetes al forn, també es maten molts d'animals a les cases. A les tallades de carn les posen dins les panades, però ens queda la pell, amb la qual no se sap que s'ha de fer.

Referent a la pell hi ha varies expressions, una d'elles és: "Què hem de fer

de la pell?" A vegades el comprador i el venedor no s'entenen pel que fa al preu. Vint duros oferia el comprador i no arribaven a un acord. Quan es tornaven a veure un deia a l'altre: "Què hem de fer de la pell?" I tornaven a discutir el preu.

D'altres conegudes expressions, com "mitja pell", "en Joan va de pell" o "en Pere és molt pellós" n'hem pogut esbrinar el significat.

"Mitja pell" fa referència a temps enrera, quan els carnisseres mataven un xot o cabrit per a després vendre la carn, i es conformaven en guanyar el valor de la pell. És a dir, la carn venuda a la menuda era per pagar l'animal (xot o cabrit) i el guany era el valor de la pell. Però a vegades no anaven bé del tot les vendes i només es guanyava mitja pell. D'aquí ve tal dita.

"En Joan va de pell" o "en Pere és molt pellós", vol dir que són persones que sempre van de bromes, o bé que aquestes persones se'n volen riure d'algu; o quan es diu una mentida tan ben dita, que tothom creu que és veritat. També s'usa en to amenaçant i d'advertència. Quan un diu a l'altre "no vaig de pell!", dona a entendre que no va de bromes, que xerra seriosament.

Jo, com faig comptes matar un xot, hauré de tirar la pell per manca de comprador. Si sabés on hi ha un pellaire la faria adobar i una vegada adobada l'empraria per catifa, però no en sé cap. Sembla que ara ningú va de pell.

Sion Nicolau

Es
Canto
RESTAURANT

BERENARS
MENÚ ECONÒMIC
RESTAURANT A LA CARTA
MENJADOR PRIVAT
SALES PER A BATIaments
COMUNIONS, NOCES
CONVENCIONS, ETC.

Carretera Palma - Manacor, Km. 30
Tel. 64 40 01 - Fax 64 41 05
07230 MONTUÍRI (Mallorca)

Record escolar de 1928

Una de les fotos més valuoses de l'ensenyament a Montuïri
Aquests alumnes ara tenen, els qui són vius, entre 75 i 80 anys

Ens trobam davant una de les fotografies més antigues, representatives de l'ensenyament a Montuïri. Fou feta p'en Mascaró de Maria de la Salut, motiu pel qual ja denota que és de molt enrera, possiblement de l'any 1928, i es va tirar devora les cases d'Es Dau.

En aquell temps, quan els al·lots tenien 10 o 12 anys, ja deixaven l'escola i se n'anaven a treballar al camp amb els seus pares o llogats; exceptuant uns pocs que continuaven els estudis per prendre carrera. Algun n'hi ha d'aquests.

És molt possible que aquell fos un dia d'escola —ho denoten els llibres i les carteres dels alumnes— i també de festa nacional —la bandera i el

capell de gala del guàrdia civil també ho delaten— i aprofitarien per fer una sortida o sols per treure la foto.

Els dos mestres, en el centre, Miquel Martínez Canals, a l'esquerra, i Sebastià Perelló, a la dreta; així com l'esposa d'aquest, Pereta, juntament amb el guàrdia civil, prestigien el quadre.

D'aquests al·lots, els qui encara són vius tenen entre 75 i 80 anys, motiu pel qual són difícils de reconèixer. Així i tot hem pogut saber a través de persones que hi són, que hi havia Antoni de Mianes, Ventura "Pellusco", Damià "Carro", Joan "Costa", Antoni "Ferrerico", Biel "Tomàs", Jordi de ses Donades, Antoni "Pelut", un "Muix", Tòfol "Poeto",

Miquel "Aloi", Tomeu "Pelut", Biel "Pellusco", Biel "Beia", Toni "Rubarter", Biel "Llofriu", Antoni "Roqueta", Mateu "Poeto", Guillem "Muix", Pep "Boira", Pere "Serra", Biel des Molí d'en Gospet, Miquel "Espardenyeret", Miquel "Xinet", Joan "Xigala", Joan "Darreta", Miquel de Pola, Joan i Antoni de sa Torre, Miquel "Matxó", Joan "Simó", Sebastià i Biel "Patró", Biel "Perons"... i 11 més fins arribar als 45.

Aleshores les escoles estaven, una damunt can Ferrando, en el carrer de Baix, i l'altra damunt can "Lleó", en es Pujol, i la de nines a la placeta de Can March. Naturalment també hi havia les monges, que tenien nines petites i grans.

10 preguntes a ...

Els montuïrers que juguen a Sant Joan

A Vilafranca, Algaida i Sant Joan hi juguen una bona collada de montuïrers. En aquest darrer poble n'hi ha deu i també dos entrenadors. Ells constitueixen l'eix fonamental, el qual ha portat el club santjoaner a ocupar el segon lloc de la taula classificatòria i té moltes possibilitats de pujar a II regional, tant és així que pel fet de pertànyer a un poble tan petit, el Sant Joan s'ha convertit en l'equip revelació. L'afició del poble veïnat ha despertat i viu de bon de veres l'excel·lent campanya del seu club de futbol. Aquest grapat de montuïrers hi tenen molt a dir en l'èxit actual.

– Quins sou aquests deu montuïrers que jugau a Sant Joan?

– De defenses Miquel Ribes, Mateu Coll, Toni Nicolau, Benet Campins i Enric Munar. Com a centrecampistes, Rafel Fullana, Toni Garcies, Llorenç Bauçà i "Roberto". I de comodí, Rafel Miralles "Romàrio".

– I els "místers"?

– Joan Verger Rossinyol i Tomeu Miralles.

– Estau decebuts per no jugar a Montuïri?

– No, perquè el Montuïri està jugant a una categoria massa superior per a nosaltres poder-hi jugar. Encara que creim poder donar un rendiment ben alt, més del que molta gent no es pensa.

Un grup dels montuïrers que juguen amb el Sant Joan

– Com és que no heu intentat que es fes un equip de tercera regional a Montuïri?

– Aquesta no és una pregunta que ens han de fer a nosaltres; s'hauria de demanar a la directiva del Montuïri.

– Es farà la propera temporada?

– No ho sabem; però ens consta que hi ha molts de jugadors que acaben de juvenil i haurien de tenir la seva oportunitat.

– Quina reacció ha tingut el Sant Joan veient que hi ha tants de montuïrers?

"L'objectiu del Sant Joan és ascendir a II regional"

"Molts dels juvenils que acaben a Montuïri haurien de tenir la seva oportunitat"

– Nosaltres sols sortim al mig del camp; no pensam si som santjoaners o montuïrers, i allà intentam donar-ho tot per a l'equip.

– Sabem que en lloc de cobrar, pagau. És veritat això?

– En el començament de temporada, sí que haguérem d'abonar un parell de doblers per ajudar el club, però ens asseguraren que ens els tomarien a final de temporada.

– N'hi va haver que l'any passat no es portaren gaire bé. Com va l'assumppte d'enguany?

– L'any passat era una altra cosa, però enguany tot va "com una seda".

– A què aspira l'equip?

– A ascendir a II regional.

– Quina cosa és la millor que té el vostre equip?

– Que cada setmana fem un sopar; i això crea un ambient ideal per fer un bon equip.

Seguridad y Limpiezas, S.A.

Gremio de Tejedores, 34 (Pasaje)

Tlfs. 29 50 92 - 29 50 66 - 20 63 11

Pol. Son Castelló

07009 Palma de Mallorca

J.A. Payeres Ramonell

Vicenç Vaquer "Rua", entrenador del "Club ciclista Maria de la Salut - Es Cruce"

En una antevista confesa que participen a totes les carreres que s'organitzen a Mallorca

No cal dir que tot montuïrer coneix molt bé en Vicenç Vaquer "Rua". És empleat de Banca, de "Sa Nostra", a Vilafranca i també una mica fanàtic del Reial Madrid.

Una altra de les aficions que el mouen és la de les carreres de bicicletes. I aquest ha estat el motiu pel qual li hem volgut fer aquesta entrevista i així poder saber un poc d'aquest món.

- Com et va sorgir la idea de fer-te entrenador ciclista?

- Deu fer 11 ò 12 anys que em vaig ficar un poc en aquest món de les bicicletes, amb en Tomeu "Rodetes". Anàvem a veure carreres... fins que un cert dia em vaig presentar a uns exàmens per fer-me entrenador. El vaig aprovar i fa poc em vaig presentar a uns altres per tal d'ascendir de categoria, dels quals ara estic esperant els resultats.

- Quin club entrenes?

- El "Maria de la Salut - Es Cruce".

- Qui vos patrocina?

- Tenim dos patrocinadors: "Es Cruce" i "Bicicletes Can Botella". I m'agradaria recalcar-ho -diu en Vicenç- perquè sense ells no existiria equip.

- Com són els vostres entrenaments?

- Els corredors solen entrenar pel seu compte, llevat dels dimarts i dijous que entrenen amb mi. Comencen fent pocs quilòmetres però poc a poc augmenta, fins arribar a 150.

- A quina categoria pertanyen els corredors que tu entrenes?

- 7 són juvenils, 12 amateurs, i 10 ò 12 socials. També hi ha cadets, infantils, fèmines i alevins, però d'aquestes categories se'n cuida un altre company, ja que som dos entrenadors.

- Disposes de qualche "Indurain"?

- No, però en tenc un que destaca bastant; té molt de nervi i és molt valent; és en Francesc Horrach.

- Tens qualche corredor montuïrer?

- Sí, un; en Miquel Arbona.

- A quines carreres participau durant l'any?

- Participam absolutament a totes les que es fan a Mallorca, no en deixam ni una. També al cinturó de Mallorca i a la volta a Mallorca.

- Sabem que aquest mes comença el cinturó internacional a Mallorca.

Quins objectius us heu proposat?

- Pel que fa a aquesta carrera, els mallorquins tenen un nivell més baix respecte als peninsulars o estrangers. Aspiram a assolir el primer lloc individual i en equip, però per guanyar el cinturó han d'estar molt forts i han de tenir bon equip.

- Quan se celebrarà?

- El dies 5, 6, 7, 8 i 9 d'abril.

- Des que tu entrenes, quins premis importants heu guanyat?

- Alguns anys hem guanyat 7 i 8 carreres. Guanyàrem la de Pasqua d'Ariany, els juvenils assoliren el campionat de Balears de fons, el campionat de muntanya, i altres carreres importants.

- Per quant es pot cotitzar una bicicleta?

- És difícil de calcular. De passeig, se'n troben per 60 mil pessetes, però de corredor oscil·len des de 100 mil fins a 500 mil. És molt relatiu. Es pot gastar el que vulgui.

- Quins consells donaries a un que vol esser ciclista?

- Recomana que s'iniciassin de molt joves, al 11 ò 12 anys. Començaria per infantil, després, cadets, juvenils... així agafaria el ritme i les cames s'acostumen als quilòmetres. A part d'això, s'ha de pensar que si un vol esser corredor ha de ser molt sacrificat, saber sofrir molt; el menjar corresponent, no es pot menjar un plat de sopes... també tenir molta dedicació als entrenaments... els vespres no es pot sortir de "marxa" fins a les 2 ò les 3... Un ciclista pot arribar a la glòria, però ha de saber sofrir molt.

- Una anècdota per tancar l'entrevista?

- Un dia que una etapa del Cinturó acabava a la Colònia de Sant Jordi feia tant de fred, vent, aigua, boira... que la majoria de corredors quan arribaven a la meta aixecaven els braços pensant-se que havien guanyat, i a lo millor ja n'havien arribat més de quaranta. I això fins i tot els professionals. Havia estat una etapa molt fotuda.

J. A. Payeres Ramonell

Atletisme Joan Barceló, campió de Balears de Veterans C

El passat 5 de març es disputà a l'illa gran de les Pitiüses el Campionat de Balears de Gran Fons d'Atletisme. La distància recorreguda pels atletes fou de

21.097 metres, és a dir, mitja marató, en categoria masculina, i de 10.500 metres en la de fèmines.

Joan Barceló Prohens es proclamà campió de Balears en la seva categoria, la de veterans C, que comprèn les edats entre 50 i 54 anys. La cursa va discórrer entre les localitats de Sant Joan de Labritja i Eivissa (ciutat). El montuïrer va invertir un temps de 1 hora, 22 minuts i 59 segons. Enhorabona

Pep Dols substitueix Miquel Magaña com a entrenador de III divisió

Els equips femenins de mini-bàsquet i infantil, campions de la comarca

La dimissió de Miquel Magaña com a entrenador de l'equip de III divisió ha esdevingut la notícia del passat mes de març. Ha estat substituït per Pep Dols fins al final de temporada. També han causat baixa els jugadors Lluís, Soria i Carrillo. Per aquest darrer motiu, els juvenils Tomeu Bennassar i Tomeu Lladó han passat al primer equip.

Pep Dols va ser jugador del Montuïri a I Preferent i va entrenar el conjunt de III a la temporada 1986-87. Darrerament estava retirat del futbol i abans havia dirigit el Ferriolense per espai de quatre temporades.

Per altra part i tret d'alguns partits ajornats, els dos conjunts femenins de bàsquet -les mini i les infantils- han acabat la fase comarcal. Tant unes com les altres s'han proclamat campiones de la zona i participaran a les finals insulars de promoció amb els primers classificats de la resta de comarques de Mallorca.

RESULTATS DELS PARTITS DISPUTATS EL PASSAT MES DE MARÇ

Mini-bàsquet aleví femení

Ariany, 12 - Montuïri, 48
Montuïri, 40 - Sineu, 20
Montuïri, 41 - Ariany, 4

Bàsquet infantil femení

Ariany, 12 - Montuïri, 49
Petra, 7 - Montuïri, 45
Montuïri, 39 - Ariany, 6

Futbol iniciació

Montuïri, 6 - Petra B, 1
Montuïri, 2 - Escola Nova, 0
Sant Joan, 0 - Montuïri, 2

Futbol- 7 benjamí

Montuïri, 2 - Santa Maria, 0
Algaida, 2 - Montuïri, 5
J.Sallista, 4 - Montuïri, 0
Montuïri, 2 - Sallista At., 0

Futbol- 7 veterans

Andratx, 3 - Montuïri, 0
Montuïri, 5 - Alcúdia, 3
Col·legi Sant Pere, 0 - Montuïri, 2
Montuïri - Rotlet Molinar (no presents els visitants)

Futbol aleví CIM

J. Sallista, 5 - Montuïri, 2
Montuïri, 3 - Santa Maria, 1
Llubí, 0 - Montuïri, 14
Montuïri, 1 - Sineu, 0

Futbol infantil

Porreres, 1 - Montuïri, 1
Montuïri, 0 - Can Picafort, 2
Algaida, 1 - Montuïri, 2
Montuïri, 0 - S'Horta, 4

Futbol cadet

Colònia, 1 - Montuïri, 2
Montuïri, 5 - Santanyí, 1
Can Picafort, 0 - Montuïri, 1

Futbol juvenil

J. Sallista, 0 - Montuïri, 1
Montuïri, 0 - Platges Calvià, 2

Pep Dols, nou entrenador del Montuïri
Sant Francesc, 6 - Montuïri, 0
Montuïri, 3 - Collerense, 4

III divisió

Montuïri, 0 - Campos, 2

Un Campos que va fonamentar el seu joc en l'entusiasme i córrer dels seus jugadors va sumar dos punts en Es Revolt, punts que poden ser decisius al final de temporada. La primera part -dolentíssima per ambdues parts- va acabar en empat a zero. A la segona, els campaners es varen aprofitar de la inoperància local perquè Teruel de penal i Manolo fessin els dos gols.

Sporting Maonès, 1 - Montuïri, 0

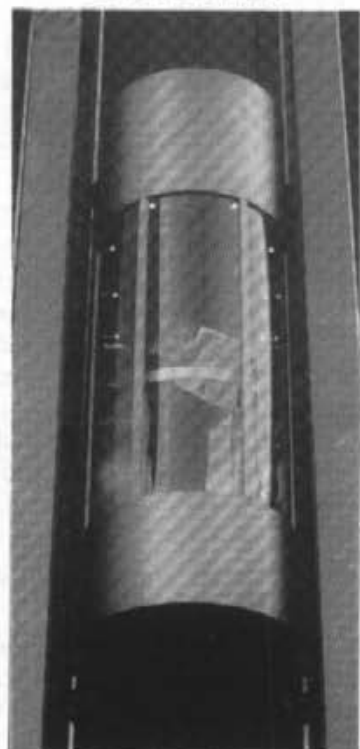
L'Sporting Maonès va rompre la mala ratxa dels seus mals resultats, precisament davant el Montuïri gràcies a un gol d'Olives al minut 20. Els nostres varen deixar escapar una bona ocasió de sumar algun punt que el descarregàs de negatius. El dimarts posterior a aquest partit, Miquel Magaña va presentar la dimissió per segona vegada la qual va ser admesa per la directiva.

Montuïri, 2 - Santa Eulàlia, 2

Début de Pep Dols com a míster montuïrer. No es va complir allò "d'entrenador nou, victòria segura", però el Montuïri va fer un bon partit i va fer

PRESTEC
HIPOTECARI

"SA NOSTRA"

Elegir bé és important...

"SA NOSTRA"
CAIXA DE BALEARS

front a un potent rival. Es van avançar els de casa amb un gran gol de Martí al minut 7 i, 14 minuts després, varen empatar els eivissencs. Així es va arribar al descans. A la represa, al minut 6, Oliver feia el segon gol i al minut 14, Martí de penal igualava definitivament el resultat.

Poblense, 3 - Montuïri, 0

Fàcil victòria del poblers que als pocs minuts del partit ja havien inaugurat el marcador per mediació de Sendino. Moments abans del descans, Jesús augmentava el compte local a dos. Amb el resultat de 2-0 va acabar la primera part. A la continuació, Ramon va establir el 3-0 definitiu. Durant molt de temps de la segona meitat, el Poblense va actuar amb deu jugadors per expulsió de Ramon, però el Montuïri no va poder fer el gol de l'honor.

L'esport amb els donants de sang

Amb motiu de la trobada de donants de sang, el matí del diumenge dia 2 d'abril, se celebraran a la pista d'Es Dau dos partits de bàsquet femení entre dos pobles de la mateixa comarca de donants de sang. A les 10, Montuïri-Santa Maria (mini-bàsquet) i a les 11, Montuïri-Santa Maria (infantils).

L'horabaixa, el partit de III divisió nacional, Montuïri-At. Balears, començarà a les 19 hores.

PARTITS D'AQUEST MES D'ABRIL

Futbollet iniciació

Sant Jordi - Montuïri
Montuïri - Sineu

Equip de futbollet iniciació de la present temporada

Montuïri - Maria B

Petra B - Montuïri (final torneig)

Futbol-7 benjamí

Espanya - Montuïri

Montuïri - At. Murense

Vilafranca - Montuïri (final lliga)

Futbol 7 veterans

Cerveseria Rafal - Montuïri

Montuïri - Alaró

Futbol aleví CIM

Constància - Montuïri

Montuïri - Algaida

Vilafranca - Montuïri (final camp.)

Futbol infantil

La Salle Manacor - Montuïri

Montuïri - Espanya (final competició)

Futbol cadet

Montuïri - Petra

Porreres - Montuïri

Montuïri - Algaida

Futbol juvenil

Poblense - Montuïri

Campos - Montuïri

Montuïri - Patronat A (final lliga)

III divisió

Montuïri - At. Balears

Montuïri - Pollença

Felanitx - Montuïri

Montuïri - Cardassar

Constància - Montuïri

Biel Gomila

Hamburgueseria

Pub Es Dau

Avda. Es Dau

Montuïri

Apotecaries de guardia

Degut a haver-nos-ho demanat diferents persones, a partir d'aquest mes insertarem a les nostres pàgines el noms de les farmàcies de guàrdia de la nostra comarca pel que fa referència als diumenges i hores nocturnes dels dies de la setmana que acaba aquell diumenge. Tot considerant que així prestam un servei a aquells que en dia de descans o hora intempestiva necessiten un medicament.

Diumenge

Montuïri	2 abril
Petra	9 abril
Porreres	16 abril
Sant Joan	23 abril
Vilafranca	30 abril
Ariany	7 maig

La celebració cristiana de la Resurrecció, meta dels creients

Horari de misses

Les misses vespertines dels dissabtes, les dels diumenges i festius, a partir d'aquest mes i fins que duri l'horari d'estiu seran a les 9 del vespre. Els fu-

nerals continuaran, com de costum, essent a les 9 del vespre, si bé el condol començarà a donar-se un quart d'hora abans.

Dia del Seminari

La col·lecta del Dia del Seminari va recollir a la nostra parròquia un total de 47.515 pessetes. Per aquest motiu agraïm la generositat dels fel·ls.

Donants de sang

Amb motiu de celebrar-se el 2 d'abril la jornada comarcal de donants de sang, la missa vespertina serà a les 17 hores; motiu pel qual se suprimirà la de les 21.

Unció de malalts

El proper 23 d'abril a les 21 hores celebrarem a la parròquia la unció de malalts, majors de 75 anys i impeditos que ho demanin. Se'ls recollirà dels domicilis que ho hagin sol·licitat en cas que no puguin acudir a l'església.

Formació cristiana

Dia 25, dimarts, a les 21'30 hores, a la rectoria de Montuiri, Mn. Manuel Bauçà exposarà el tema de formació cristiana sobre les Cartes de Sant Pau.

Què demanem al Sínode Diocesà?

Després d'haver analitzat com és la nostra societat i la nostra Església diocesana, ara pertoca: què demanem perquè sia efectiva i compromesa la nostra participació? D'aquí el sentit de la 3ª pregunta:

- En general.
- Respecte de les qüestions doctrinals.
- Respecte del ministeri de la Paraula.
- Respecte del ministeri del culte i dels sacraments.
- Respecte del ministeri de la solidaritat i la caritat.
- Respecte de la comunió eclesial.
- Respecte de la relació Església-Món.
- Respecte dels preveres, religiosos i laics.
- Altres aspectes i observacions.

Capella del Roser

Esboç del retaule de la capella del Roser, on serà instal·lada la "Casa Santa"

Programa de Setmana Santa i Pasqua

Abril de 1995

Dia 9: Diumenge del Ram

A les 12.- Benedicció de rams i palmes a la placeta de Ca Ses Monges. Acte seguit, processó i Eucaristia.

Dia 12: Dimecres Sant

A les 19'30.- Missa Carismal a la Seu, presidida pel Sr. Bisbe.

Dia 13: Dijous Sant

A les 19.- Eucaristia i Darrer Sopar de Jesús. Lavatori. Processó. Vetla de pregària davant la "Casa Santa".

Dia 14: Divendres Sant

A les 19.- Celebració litúrgica de la Mort del Senyor. Lectura de la Passió. Pregària Universal. Adoració de la Creu. Davallament i Processó.

Dia 15: Vigília Pasqual (Dissabte)

A les 20.- Vigília Pasqual: Benedicció del Foc Nou. Ciri Pasqual. Pregó de Pasqual. La Paraula de Déu. Pro-

clamació de la Resurrecció. Les Aigües Noves: Baptisme. Eucaristia Pasqual.

Dia 16: Diumenge de Resurrecció

A les 9'30.- Processó de l'Encontre, i Eucaristia solemne de Pasqua.

Dia 17: Segona Festa de Pasqua

A les 21.- Ofici solemne, amb participació de la Coral Mont-Lliri.

Dia 18: Festa des Puig

A les 9.- Concentració a Plaça i partida a peu cal al Puig de Sant Miquel.

A les 11.- Celebració al Santuari de la Mare de Déu de la Bona Pau. Presidirà i predicarà Mn. Sebastià Miralles, rector d'El Terreno.

En acabar l'Eucaristia, a la plaça del Puig: Ball de bot, amb la Banda de Música i festa a voler.

Bona Pasqual i molts d'anys!

PLUVIOMETRIA

Març de 1995

Dia 12	11'2 litres m2
" 13	0'6 " "
" 14	0'2 " "
" 16	0'3 " "

Total 12'3 litres m2

TEMPS PASSAT

10 anys enrera

Abril de 1985

La fi d'una anormalitat

Després de varies dimissions i enfrontaments verbals a conseqüència de la validesa de dos vots a les eleccions del 83, aquest abril de 1985 s'incorporaren a l'Ajuntament els cinc membres de la Coalició Popular. A partir d'aquell mes foren 3 del PSOE, 3 del PSM i 5 d'AP.

25 anys enrera

Abril de 1970

Comissió Cultural

Promoguda per Joan Miralles i Monserrat i amb el desig de cuidar del desenvolupament cultural del poble, es va crear la Comissió Cultural de Montuïri. El primer acte públic fou la conferència donada el 25 d'abril de 1970 pel P. Gabriel Llompart sobre "Els Cossiers de Montuïri". Foren designats responsables de secció Gabriel Mayol Gomila (tele-club), Miquel Mas Gomila (biblioteca), Joan Oliver Sastre (teatre), Margalida Mateu Oliver (museu), Pere Miralles Roca (música), Joan Miralles i Monserrat (conferències), Gaspar Oliver Barceló (cossiers), Miquel Martorell Arbona (cine-club), Antònia Andreu Juan (activitats culturals) i Bartomeu Arbona Verger (excursionisme).

50 anys enrera

Abril de 1945

Prestació personal

A l'abril de 1945 l'Ajuntament va disposar que per tal de fer la "prestació personal" els carros duguessin la pedra capolada des de la pleta de Sa Torre al camí del cementiri, on romandria en depòsit, a fi que es pogués utilitzar per arreglar camins quan l'Ajuntament ho cregui convenient.

100 anys enrera

Abril de 1895

Nou nat, a la Inclusa

Dia 7 d'abril de 1895 l'Ajuntament va acordar abonar a la comare Aina Lladó Mayol la quantitat de 5 pessetes per haver duit un nou nat a la Inclusa.

DEMOGRAFIA

Març de 1995

Naixements

Dia 3.- Paula Garcia Moll, filla de Joan Josep i de Catalina.

Defuncions

Dia 8.- Margalida Miralles Rossinyol "Poeta", viuda, de 93 anys.

Dia 15.- Miquel Llull Serra "de Cabrera", casat, de 73 anys.

Dia 29.- Antònia Gomila Tous "Redona", viuda de 89 anys.

CUINAR EN CASA

"Codron Bleu" de tronxos

Ingredients

- 12 tronxos de bleida (amples).
- 4 tallades de cuixot dolç.
- 6 tallades de formatge "havarti".
- 1 ou
- Un poquet de farina
- Sal i oli

Elaboració

Es tallen els tronxos en trocets iguals (aproximadament 10 cms.) i es bullen. Es deixen refredar i es treuen de l'olla per degotar. Es talla el cuixot dolç i el formatge de les mateixes mides que els tronxos. Es munten els tronxos, el cuixot i el formatge com si preparàssim un "cordon bleu". Es prepara una pasteta amb l'ou i la farina per arrebossar. S'hi passa per dins el que havíem preparat i es fregeix.

Catalina Queglas "d'O. Arbona"

GLOSES

Felicitació de Pasqua

Som vell i som divertit
com heu vist moltes vegades;
que molts d'anys mengem panades
de Pasqua, amb moltes tallades,
que nos facin bon profit.

A l'amo de Ca n'Aloi

Sempre duu es puro amb sa boca,
fa enveja an es fumadors;
perquè és home bondadós
mos duu un trocet de coca,
i si la mos dugués tota
seria molt més hermós.

Als tractoristes

Es tractors per carretera,
qualcun duu velocitat
perquè caigui s'emmerdat
d'es llaurar, allà on era;
si té bona cervellera
troba que no ho ha demostrat.

Disquisicions

Sa beneïtura que hi ha
per poble montuïrer,
d'on jo me cont es primer;
això no ho puc oblidar,
que si he d'anar a captar
per no tenir cap doblar,
sé que de fam moriré
en que ho hagin de tirar.

Miquel Massanet "Parrí"

MATERIALS DE CONSTRUCCIÓ

BIGUES - BLOCS - RAJOLES - AÏLLAMENTS
TRANSPORT PROPI - PINTURES - XEMENEIES
DISSABTES MATÍ OBERT

Crta. Montuïri - Porreres, Km. 1 - Tlf. 64 66 95

MONTUÏRI

Els al·lots de les escoles acudiren contents i eufòrics a la inauguració del punt verd, dia 3 de març passat.

CORREDURIA DE SEGUROS
GOMILA S.A.

Manacor

Plaça Ramon Llull, 22 B
Tlf. 55 13 56 Fax 55 34 72

Montuïri

Jaume II, 4
Tlf. 64 60 43 Fax 64 60 43

Palma

Pg. Sta. Catalina de Siena, 2
Tlf. 72 27 36 Fax 55 34 72

Colònia Sant Jordi

Avda. Primavera, 34 B
Tlf. 65 65 75 Fax 65 61 62

Minipreus d'assegurances d'automòbils

Marca	Preu	Marca	Preu	Marca	Preu
Alfa Romero 33 1.500 I.E.	51.104	Fiat Croma Turbo Diesel	53.289	Peugeot 405 STI	53.289
Alfa Romero 155 2.000 TD	53.289	Fiat Uno 60 S	45.160	Peugeot 605 SV DT	53.289
Audi 80 2.300	53.289	Ford Fiesta S 1.600	51.104	Renault Clio RL 1200	45.160
Audi Coupe 2.000 Kat	51.104	Ford Escort CLX 1.800 TD 5P	53.289	Renault Clio RT 1900 D	51.104
BMW 316 I	51.104	Ford Escort Ghia 1.800 diesel	51.104	Renault 21 GTM Manager	51.104
BMW 520 I	53.289	Ford Mondeo Ghia 1.800 TD 4P	53.289	Renault Safrane RT 2.5 D Turbo	53.289
Citroën AX GT 5	51.104	Ford Scorpio 2.900 Ghia	53.289	Renault Espace 2.100 RT TD	53.289
Citroën ZX 16 Advantage Inyeccion	51.104	Lancia Y - 10 Avenue	45.160	Renault Twingo	45.160
Citroën Xantia 1.8 I SX	51.104	Lancia Delta 1.600 I.E.	51.104	Seat Ibiza CLX 1.800 I 5p	51.104
Citroën AX 11 TRE	45.160	Opel Corsa 1.200 I Swing 3P	42.050	Seat Córdoba CLX 1.600 I	45.160
Citroën XM Diesel	53.289	Opel Astra 1.7 GLS TD	53.289	Seat Toledo 1.900 Turbo D GLX	51.104
Fiat Cinquencento	38.040	Opel Vectra 1.700 GL TD	53.289	VW Polo Coupe Fox	42.050
Fiat Tipo 1.700 Diesel/1400 CL	51.104	Peugeot 106 XT 1.400 / 205 GR	45.160	VW Golf GL TD 5 P	51.104
Fiat Tempra 1.600 SX	51.104	Peugeot 306 XN 1.400	45.160	VW Vento 1.800 CL	45.160

Garanties

Seguro obligatori
Seguro voluntari ilimitat
Seguro ocupants
Seguro Defensa i reclamació de danys
Seguro d'assistència a viatges
Seguro de retirada de carnet.

Requisits

Han de ser d'ús particular
Esser majors de 30 anys
Experiència de conducció superior a 5 anys
No haver tengut cap sinistre culpable en el darrer any
I.T.V. passada
Respectam bonificació d'altra companyia
Aquests preus poden ésser modificats a criteri de l'asseguradora